

NON SÔNG MAGAZINE

ĐIỀU HÀNH – ADMINISTRATION

Chủ Nhiệm · Director

Dan Tâm [tam@nonsong.org]

Thư Ký · Secretary

Thái Ngân [ngan@nonsong.org]

Thủ Quỹ · Treasurer

Phạm Trung [trung@nonsong.org]

BIÊN TẬP/ EDITORIAL

Chủ Bút · Editors-in-Chief

Đỗ Thị Thuần [tdo@nonsong.org]

Nguyễn Quang Trường [truong@nonsong.org]

Thư Tín · Correspondent

[letters@nonsong.org]

Biên Tập Viên · Editors

Bùi Tố Tâm [totam@nonsong.org]

Đoàn Quế Anh [queanh@nonsong.org]

Hoàng Khải [khai@nonsong.org]

Lâm Minh Phương [phuong@nonsong.org]

Tạ Đức Trí [tri@nonsong.org]

Contributing Editors

Hoàng Việt Khanh [khanh@nonsong.org]

Nguyễn Phương Lan [phuonglan@nonsong.org]

Ông Thụy Như Ngọc [ngoc@nonsong.org]

Y Nguyễn [ynguyen@nonsong.org]

Lê Mỹ Hạnh [hanh@nonsong.org]

Mai Lan [mailan@nonsong.org]

KỸ THUẬT/ CREATIVE AND PRODUCTION

Art Director

Vũ Hoàng Lân [lan@nonsong.org]

Minh Họa · Illustration

Nguyễn Trường, Vũ H. Lân, Etcetera, TVI, MiMi

Trình Bày Bìa · Cover Design

Vũ Hoàng Lân at ValGraphics [714-439-5170]

Nhiếp Ảnh · Photography

Phùng Nam Cường

Nguyễn Quân, JT, Bùi Nghi [nghi@nonsong.org]

KỸ THUẬT LIÊN MẠNG/ INTERNET EDITION

Nguyễn Trung Hiếu [hieuh@nonsong.org]

Nguyễn Quân [nguyenq@nonsong.org]

Nguyễn Quan Tấn [tan@nonsong.org]

PHÁT HÀNH/ CIRCULATION & DISTRIBUTION

Circulation Director

Nguyễn Phương Lan [phuonglan@nonsong.org]

Distributors

Nguyễn Lê Bảo [bao@nonsong.org]

Bác Tâm, Bác Nhiếp, Bác Tuấn

QUẢNG CÁO/ ADVERTISING AND MARKETING

714-893-3139

Phạm Trung [714-892-3309] – Việt Tâm [714-445-9891]

Tạp chí được thực hiện trên bộ chữ Việt VNI

[www.vnisoft.com], 714-891-7858

www.thsv.org / www.nonsong.org

NonSong Magazine is a bilingual magazine published

bi-monthly by the Union of Vietnamese Student

Associations of Southern California (U.V.S.A.),

a non-profit organization serving the community since 1982.

Please send all inquiries, submissions, subscription

orders or address changes to NON SÔNG MAGAZINE

12771 Western Ave., Suite H · Garden Grove, CA 92841 · USA

Tel. 714-893-3139 · Fax. 714-894-9549 · Email. info@nonsong.org

Subscription rate is \$18 per year in the U.S.

and \$30 per year for foreign countries.

Please make check payable to

NonSong Magazine and send to the address above.

MỤC LỤC

ĐẶC BIỆT – SPECIAL FEATURE

4 Vui Buồn... Non Sông

6 Ngày Tháng Nào Quên...

8 Tạp Ghi Non Sông

10 Non Sông và Những Kỷ Niệm

12 Non Sông 10 Năm Nhìn Lại

23 Tư Liệu Non Sông

26 Dan Tâm, và Những Hoài Bão Lớn

54 Những Tâm Tình Non Sông

28 Giáng Sinh Nói Chuyện Quà

LÀM QUEN CỘNG TÁC VIÊN NON SÔNG

70 Tứ Điểm Từ Miền Đất Lạnh Tinh Nồng

DƯỚI BÓNG MỘC LAN

56 Ý Nghĩa & Sự Hình Thành Dưới Bóng Mộc Lan

CHUYỆN VUI – HUMOR

45 Nước Đổ Đầu Vịt

75 Một Cách Giết Chuột

79 My Good Friend

HÌNH BÌA

Model: Bùi Tố Nga (CSUN)

Photographer: Phùng Nam Cường (Cypress)

Makeup Artist: Tố Tâm (UCI)

Art Director: Vũ Hoàng Lân (CSUF)

THƠ VUI – HUMOROUS POEMS

45 Tự Nhiên

46 Đợi Phone, Gọi Phone, Cúp Phone,
Ca... Rao... Tân Thời

TÌNH YÊU QUA MẮT LAN

75 Có Nên Làm Cho Anh Ấy Ghen Không?

THƠ – POEMS

33 Vô Đê, Sắc Tím, Trường Ca Cho Em,
Mảnh Thơ Hoang

61 Thu Bùi Ngùi, Sông Thu Bằng Khuâng,
Chút Lãng Mạn Vào Thu

67 Ngày Ra Đi, Huế Tôi, Lục Bát Tình Yêu,
Vần Thơ Sinh Nhật

69 Biển, Đoàn Khúc Đêm Đông

71 Nỗi Nhớ, Mưa Phùn, Nắng Vàng

77 Si, Hoàng Hôn và Biển

TRIẾT HỌC

37 Giáng Sinh & Tình Yêu Nhân Loại

DANH NHÂN VIỆT NAM – VIETNAMESE HEROES

64 Sơn Tây Quang Dũng Đồi Bờ

ÂM NHẠC – MUSIC

66 Depeche Mode

72 Vài Trao Đổi về Sáng Tác Ca Khúc

74 Nhạc Phẩm “Ước Gì”

ĐIỂM SÁCH – BOOK REVIEW

62 Người Kéo Mặt Trời

KHOA HỌC & ĐỜI SỐNG – SCIENCE & LIFE

76 Xe Hơi Điện

TRUYỆN NGẮN – SHORT STORY

34 Noel của Tý

50 Vỗ Cánh Chim Bay

58 The Rain

68 Thuyền và Biển

DỰ BÁO THỜI TRANG

40 Một Vòng Shopping

KÝ SỰ VIỆT NAM – JOURNEY TO VIETNAM

38 Về Việt Nam

QUAN ĐIỂM – PERSPECTIVE

53 Democracy

SINH VIÊN LÀM BÁO – MAKING STUDENT MAGAZINE

48 Trình Bày Bia Báo

1 Thư Ngỏ

2 Mục Lục

78 Tử Vi của Bạn – Horoscope

80 Thầm Thì Mí Nhau – Whispering Chit Chat

82 Tin Sinh Hoạt Trẻ – Youth News

83 Thư Tín – Letters

Vui Buồn ... Non Sông

Ti-ti

Từ nhỏ Ti-ti vốn từ nhỏ chẳng có chút máu sinh hoạt nào. Này nhé, nào là không tham gia sinh hoạt văn nghệ lớp, nào là chẳng bao giờ viết bích báo xuân, cũng không vô đội volley ball nhà trường,... Những giờ rảnh "kể này" chỉ thích... đạp xe ngắm dân "tóc dài" hoặc hóng mát nơi bờ sông quê nhà vào những đêm trăng.

Thế mà chẳng hiểu sao khi sắp ra trường UCSB, Ti-ti lại mấy lần lên trình diễn văn nghệ và vài lần thức mấy đêm liền để lay out, cắt dán cho xong đặc san 30-4 của trường. Có lẽ chút ít nghệ sĩ tính này đã được nuôi lớn từ những buổi nhậu nhẹt mừng "làm xong midterm" với các bạn trong trường. Đó cũng là sự việc đã làm thay đổi khá nhiều tâm tư của "kể này."

Số là trong một buổi văn nghệ tưởng niệm Quốc Hận 30-4, Ti-ti để ý thấy có mấy anh chị em từ dưới "Santa Ana" lên để tham dự đêm văn nghệ. Người ta giới thiệu đó là những "nhân vật" từ THSV lên... mà trong số đó Ti-ti thấy "tội" nhất cho một anh chàng trẻ trong lớp kính cận dày xù đứng ở cửa hội trường, tay cầm một chồng báo mời quan khách đem về nhà đọc.

Khi ra về, Ti-ti cũng cầm một tờ, đọc trên bìa:

NON SÔNG-TIẾNG NÓI CỦA TỔNG HỘI SINH VIÊN VN MIỀN NAM CALIFORNIA.

Tờ báo trình bày khá chuyên nghiệp, mà cái đặc biệt hơn hết là được in trên giấy trắng (chứ không phải giấy vàng như hầu hết các báo khác), mà trên bìa có vẽ một hình vẽ mà Ti-ti chẳng hiểu là hình gì cả.

Thế rồi thời gian trôi qua, Ti-ti cũng như các bạn khác, ra trường, và rồi về lại

quê cũ là Santa Ana, và rồi kiếm việc dài cổ chẳng ra. Mãi đến cả năm sau, một người bạn cũ tại UCSB gọi mời kể này ra uống cà phê. Ti-ti thường hay gọi anh chàng là "Thầy", vì nhờ "Thầy" mà Ti-ti mới học được cái enjoy ra ngồi quán cà phê góc đường gần UCSB, "một mắt" đọc báo, "mắt kia" liếc xem bộ hành qua lại.

Và cũng từ sau cái đêm cà-phê đó, Ti-ti làm quen được với những "nhân vật" chính trong Tổng Hội. Theo lời "Thầy", thì "Thầy" tạm thời phụ trách tờ Non Sông, và có ý muốn nhờ Ti-ti giúp về layout, kỹ thuật, vì nhà Ti-ti thì ở khá gần trụ sở TH....

Thế rồi chỉ 6, 7 tháng sau, Ti-ti đã "tự nhiên" trở thành một "chuyên gia" về Non Sông, phụ trách nhiều về bài vở và kỹ thuật, vì lúc đó "Thầy" bận chuyện riêng nên ít xuống trụ sở được. Cũng may có "đồng nghiệp" Vũ Thế Hiệp và đương kiêm chủ nhiệm phần Anh Văn (English Section), Phan Vũ, và "người đẹp" TT khuyến khích nên Non Sông vẫn ra đời đều đặn....

Rồi chẳng bao lâu sau Ti-ti nhận ra mình là "chủ nhiệm" phần tiếng Việt của Non Sông hồi nào không hay! Và cũng từ đó Ti-ti cũng biết được về khủng hoảng của tờ báo. Số là vào thời điểm đó, 1991-1992, thành phần sinh viên VN đã nhiều người quên tiếng Việt, và do đó bài vở cũng như độc giả tiếng Việt thật khan hiếm; còn bài vở tiếng Anh thì chưa đủ tiêu chuẩn như một tạp chí Anh Ngữ chuyên nghiệp. Thêm vào đó, vì là "tiếng nói" của THSV nên nội dung tờ báo phải "nghiêm chỉnh" đến độ khô khan. Rốt cuộc Non Sông tuy trên tinh thần và cách hoạt động là "tờ báo của tuổi trẻ VN hải ngoại",

nhưng trên thực tế không đến gần với toàn bộ giới trẻ. Một lãnh vực khác cũng không kém phần trầm trọng là nhân lực quá ít, phương tiện kỹ thuật, đặc biệt là computer, cũng thiếu thốn do đó khó thu hút thêm người tới phụ.

Cứ gọi lại ký ức thì Ti-ti lại nhớ lại thời điểm là những ngày đầu tổ chức Hội Xuân Nhâm Thân 1992, Ban Báo Chí Non Sông đã phải chính thức đưa vấn đề computer ra "bàn hội nghị". Kết quả là sau những tranh đấu kịch liệt để dành ưu điểm về ngân sách cho mình trong 3 khoản chi tiêu chính là tị nạn, Tổng Hội, và Non Sông, tờ báo đã được trang bị một giàn computer mới với Intel 386 và màn ảnh... "monochrome". Ngoài ra để tăng phẩm chất kỹ thuật, CorelDraw 2.0 đã được đưa vào máy cho Non Sông. Nhờ những thay đổi này mà Ban Biên Tập hăng hái được ít tháng.

Nhưng khủng hoảng chưa chấm dứt tại đây, vì hình thức tờ Non Sông còn rất thô sơ so với những báo VN trong vùng. Để cải thiện từ trong "ruột" đi ra, Non Sông đã được "lên bàn họp" nhiều lần với những đề tài khác nhau, như: thay đổi tuồng chữ Non Sông cho hấp dẫn hơn, in bìa màu, ruột giấy vàng như nhiều tạp chí khác, đưa các trang mới như "Kỹ Thuật", "Thơ Vui", tin tức thời sự, biến Non Sông thành một sinh hoạt gần như độc lập với Ban Chấp Hành TH, v.v...

Chẳng bao lâu sau, đến khoảng 1993, Non Sông đã rẽ sang một khúc quanh mới: Toàn bộ tờ báo được đổi mới theo nội dung của các phiên họp. Sự đổi mới này được nhiều độc giả ủng hộ qua thư từ độc giả. Nhưng sức người có hạn, sau nhiều số báo (mỗi tháng một số), Ti-ti sau cùng

cũng "thấm mệt" và do đó dành nhường chức chủ nhiệm cho người khác, để chỉ phụ trách về lay-out và quảng cáo. Cũng cùng thời gian này, đợt tị nạn theo tiêu chuẩn HO và ODP đã giúp Non Sông có thêm nhiều độc giả trẻ, nhiều bài vở mới, và các tay viết mới. Sự thay đổi chủ tịch THSV vào tay anh Nguyễn Ngọc Huy, một người trẻ có nhiều thiện chí sinh hoạt cũng đã lôi cuốn được nhiều học sinh trẻ từ Westminster HS, và Golden West College. Họ là những người thật sự trẻ mà lúc bấy giờ Ti-ti hy vọng sẽ là đội ngũ chính của Non Sông sau này....

Sau 3 năm xa cách Non Sông và Tổng Hội Sinh Viên VN/Nam California, Ti-ti nhìn lại được tờ Non Sông và nhận thấy có nhiều thay đổi thật bất ngờ, cụ thể là:

— Bla Non Sông đã được in mẫu, đây là điều mà khi còn là chủ nhiệm Ti-ti hằng mơ ước.

— Nhiều tay viết trẻ xuất hiện. Đây cũng là một trong những hy vọng của Ti-ti khi còn ở vai chủ nhiệm Non Sông.

— Kỹ thuật trang trí rất đáng tán thưởng, có lẽ không thua gì những tạp chí Việt Ngữ khác.

— Nhiều trang có nội dung trẻ trung hơn, mà Ti-ti hy vọng sẽ giúp Non Sông tiến gần với độc giả trẻ nhiều hơn.

— Quảng cáo khá hơn, mà một điều Ti-ti rất kinh ngạc là Non Sông có thể tự sống được mà không cần chi tiêu vào ngân quỹ của TH.

— Theo với đà tiến hóa kỹ thuật, Non Sông này đã "lên lưới", là một điều mà trước kia có nằm mơ Ti-ti cũng không nghĩ tới. Tiện đây, các bạn thích "phá lưới" internet và thích đọc Non Sông (đặc biệt là các bạn ở VN), có thể dùng Microsoft Internet Explorer hoặc Netscape theo địa chỉ: www.nonsong.org

Thời gian qua thật mau, chỉ trong vòng vài năm Non Sông đã có những biến đổi không ngờ, khiến Ti-ti chợt nhớ lại một dòng thơ của Bùi Bình Khiêm:

"Thế gian biến cải vũng nên đồi..."

Cầu chúc Ban Biên Tập hiện nay có thể giúp tờ báo trường tồn theo... Non Sông. □

Bạn Có Biết?

— Non Sông không chỉ làm báo hay tạp chí mà còn xuất bản sách. Cơ sở xuất bản và tạp chí Non Sông đã phát hành:

— **Nông dân Bắc Việt những năm 1945-1970**, tác giả tiến sĩ Nguyễn Văn Canh, xuất bản năm 1988 \$8 + cước phí

— **Ngục Trung Thư của cụ Phan Bội Châu**, bản dịch tiếng Việt của học giả Đào Trinh Nhất, xuất bản năm 1985, \$4 + cước phí

— **Lịch sử dân tộc Việt Nam tập 1**, tiến sĩ sử học Phạm Cao Dương \$14 + cước phí

— **Tuyển tập Giai Viết Văn Non Sông lần 1**, xuất bản năm 1998 \$10 + cước phí

— Tờ tạp chí dày nhất trong lịch sử Non Sông: số 89 Tết Mậu Dần 1998, 128 trang

— Tờ tạp chí mỏng nhất trong lịch sử Non Sông: số 6 tháng 11 năm 1995, 8 trang

— Liên tục từ số 1 đến số 4 tờ Non Sông không có đóng kim

— Tờ duy nhất có trang bìa sau để trống giấy trắng: số 67 tháng 9 năm 1994

— Tờ đầu tiên có quảng cáo: đặc san Xuân 1995 (bản tin Non Sông số 1) (bác sĩ Nguyễn Hữu)

— Mẫu quảng cáo đầu tiên cho bản tin Non Sông số thường: sách Ngục Trung Thư do nhà xuất bản Non Sông ấn hành, trên bản tin số 2 năm 1985

— Mẫu quảng cáo đầu tiên trên tờ Non Sông chính thức số 1 năm 1988: Peerless Computer

— Tờ đầu tiên có quảng cáo trung tâm thẩm mỹ: số 89 Tết Mậu Dần 1998 (Advanced Skin & Laser Clinic)

— Trong số 36 tháng 8 năm 1991 bắt đầu có đề hàng chữ: Mọi trích dịch xin đề Trích Nguyệt San Non Sông

— Truyền thống làm báo ra trẻ bắt đầu có từ số 6 tháng 10, 1988

— Tờ tạp chí đẹp nhất trong lịch sử Non Sông: số 92 tháng 12 năm 1998 (Số Kỷ Niệm 10 Năm)

— Tờ tạp chí đầu tiên có người mẫu là thành viên của Non Sông: số 90 Hè 1998.

— Người mẫu nhỏ tuổi nhất của Non Sông là bé Nguyễn Hoài Phượng, một tuổi, trong số 76 tháng 11 & 12, năm 1995.

— Non Sông bắt đầu có trang nhà trên "net" tại www.vweb.net/thsv_cali vào đầu năm 1996

— Non Sông bắt đầu có trang nhà chính thức mang tên www.nonsong.org tháng 6 năm 1997

NGÀY THÁNG NÀO QUÊN...

Tí Tiểu Tụy

Trong cuộc sống, có lẽ Non Sông là nơi Tí tui có nhiều kỷ niệm nhất...

Còn nhớ ngày xưa lúc mới qua Mỹ, mỗi lần Tết đến Tí tui đi hội Xuân sinh viên thấy vui làm sao. Năm nào Tí tui cũng thấy một thiếu nữ thật xinh tươi trong chiếc áo dài xanh thướt tha, nàng đứng trên sân khấu làm thông dịch, nói tiếng Anh thật lưu loát. Lúc ấy mình cứ thấy mình giống như chú Cuội mà đứng ngắm chị Hằng vậy, thấy mình lúc đó sao mà nghèo, sao mà tiếng Anh tiếng u cứ như cọt nhai đậu phộng, còn con người ta sao mà đẹp, mà giỏi, mà kiêu sa quá vậy. Có ngờ đâu chừng vài năm sau này chú Cuội bắt chị Hằng đi xin quảng cáo, đi gọi báo Non Sông ná thờ. Chị Hằng ấy là Châu Thu Thủy của Tổng hội sinh viên năm xưa.

Lúc học ở Cal-State Long Beach, Tí tui hay vào computer lab để làm bài. Coi phòng lab là một anh chàng Việt nam mà Tí tui quen trong những kỳ về họp ở Tổng hội sinh viên. Tên anh ta là Trịnh Trọng, mà cái dáng anh ta lúc nào cũng có vẻ trịnh trọng thiệt. Cái lạ ở anh chàng này là trong khi mọi người đều lo học hành, làm việc bằng tiếng Anh thì anh ta cứ ngồi trước computer mà khổ tiếng Việt.

— Anh làm gì vậy anh Trọng?

— Anh làm báo Non Sông. Anh viết bài cho Non Sông. Chú có rảnh thì cuối tuần này ghé Tổng Hội coi tui anh làm báo.

Thấy là lạ Tí tui mới ghé coi anh chàng làm báo. Anh chàng nhờ Tí tui cắt hình con chim, con cò, con thỏ, con trâu, con người và đủ thứ hình khác làm photocopy rồi dán lên để trang trí cho những trang báo Non Sông.

— Chết cha, còn chỗ trống này không có gì bỏ vào hết. Chú coi có bài thơ nào bỏ vô cho anh.

— Hết rồi anh à.

— Hay là chú làm đại một bài thơ bỏ vào đi.

— Anh đừng có giỡn...

— Anh nói thiệt mà. Chú cứ làm thử một bài thơ đi, lấy đại một bút hiệu nào đó. Nếu đọc thấy được thì anh mới đăng chứ.

Thế là Tí tui cứu "nguy" tờ Non Sông bằng cách sáng tác tại chỗ một bài thơ ngắn để lấp vào chỗ trống. Chỉ có vậy mà anh Trịnh Trọng cứ khen, "Chú làm thơ cũng khá ghê nhỉ..." làm lỗ mũi của Tí tui cứ nở lên.

Từ đó Tí tui đến với Non Sông thường hơn để phụ giúp anh em. Công việc chính của Tí tui lúc ấy là viết một số bài phóng sự và một loạt bài dí dỏm cho tờ báo được tươi vui hơn.

Hồi đó có nhiều cây bút thường góp mặt như Quỳnh San, Diễm Trang, Trần Anh Thư, Mai Hà, Lê Tạo, v.v... Thời năm 90, 91 máy computer 386 còn quý. Anh em làm báo bằng máy 286 chậm như rùa bò. Máy tay như Trịnh Trọng, Phan Vũ, Trần Minh Khổng Tước lúc nào cũng thấy lui cui, mò mẫm trước bàn máy cứ như là tìm... hột xoàn.

Cái thời thịnh nhất của Non Sông lúc đó là khoảng năm 92. Mỗi tháng Non Sông ra một số làm anh em chạy mệt nghỉ. Mỗi ngày Tí tui đi làm ra là ghé tòa soạn làm từ 6 giờ chiều đến khoảng 11 giờ đêm mới về, vậy mà không hết việc. Cuối tuần anh em làm việc 12 tiếng là chuyện thường. Cái niềm vui nhất của anh em là nhận được thư hồi đáp của độc giả.

Non Sông được gửi đến các trại tị nạn, trung tâm Việt ngữ, những nơi ít người Việt trên thế giới, các đại học kể cả các đại học tại Việt nam. Tháng nào báo ra trễ là cũng có người gọi tới hỏi... "tội".

Những lần sắp ra báo ra là những lần anh em thức đêm, chạy lo mệt nghỉ. Nguyễn Quân ở xa cũng ráng chạy về cuối tuần để phụ làm báo cho kịp, đêm về chấp bàn làm giường ngủ.

Vì thiếu phương tiện, kinh nghiệm nên anh em làm khá vất vả. Tí tui nhớ nhất là những đêm thức trắng đến 4, 5 giờ sáng. Tờ mờ sáng Tí tui và anh Trọng đi tà tà dọc theo đường Bolsa kiếm café uống và tạt ngang lò bánh mì mua một ổ bánh mì nóng hổi, ăn vào thấy ngon ơ là ngon. Không khí buổi sáng thật im ắng, trong lành làm con người mình cảm thấy phần chấn một cách lạ lùng.

Hồi đó báo Non Sông được xếp bằng tay. Mỗi lần báo in xong là anh em kéo về đứng xếp cả ngày. Nhiều lúc xếp lộn tờ này qua tờ kia rồi cãi nhau thật vui. Cái không khí làm việc của anh chị em sinh viên tại Tổng hội và Non Sông thật hào hứng sôi nổi. Chủ tịch Nguyễn Ngọc Huy huy động thật nhiều các em học sinh trung học về giúp xếp báo. Nhiều anh chị em khác thì đi xin bảo trợ, quảng cáo để kiếm thêm tiền in báo. Tất cả đều làm việc thiện nguyện với một nhiệt tình rất cao.

Mỗi lần Tết đến, sinh viên học sinh từ nhiều nơi về phụ giúp. Bên trong thì xếp báo, bên ngoài thì đóng cổng, tập múa lân, không khí thật khẩn trương, nhộn nhịp. Hai tòa soạn báo bên cạnh thấy sinh viên "quậy" quá nên họ âm thầm dọn đi. Họ tập trung làm báo sao được khi mà

mấy ông thần sinh viên cứ xách trống tập múa lân suốt ngày đêm. Khi đọc lại những dòng này, Tí tui nghĩ chắc các anh chị em cũ không thể nào quên những kỷ niệm xưa.

Hồi Tí tui đứng ra coi tờ báo thì có nhiều chuyện khá nhức đầu xảy ra, nhất là trong vấn đề gửi báo. Người thường phụ trách gửi báo lúc ấy là anh Nam "diên", một người rất nhiệt tình, tốt bụng. Nhân viên bưu điện chắc cũng điên đầu với anh chàng này vì gần như mỗi lần gửi báo là mỗi lần cãi lộn. Anh chàng bị bắt đem báo về xếp lại hoài, Tí tui cứ phải ngồi nghe anh tâm sự nỗi "uất ức" của anh ta mỗi báo bị trả về bắt xếp lại cho đúng. Anh Nam "diên" lâu lâu thay đổi màu tóc một lần. Một năm có 4 mùa Xuân-Hạ-Thu-Đông thì tóc của anh ta cũng nhuộm khác màu theo từng mùa. Có hôm anh chàng nổi hứng, đem báo đi gửi thật sớm, đến bưu điện lúc 8 giờ sáng nhưng tới 10 giờ sáng bưu điện mới mở cửa, anh chàng đợi dài cổ, về nhà anh chàng chửi bưu điện ồm tỏi, nói bưu điện không... biết điều. Cũng may sau này có Lâm Huy Vũ, Châu Thu Thủy, Nguyễn Bảo Hiếu, v.v... giúp đi gửi báo nên anh Nam không còn gặp rắc rối với bưu điện nữa.

Tí tui còn nhớ mùa Noel năm 92 rất lạnh. Anh Trọng ngồi layout báo Xuân mà phải bật lò sưởi dưới chân, mặc áo len dày cộm mà còn co dúm, miệng than "lạnh quá, lạnh quá". Thấy vậy tội nên Tí tui mới vào tiệm Target mua tặng anh một cái sleeping bag để đắp lên người cho ấm. Anh ta cảm ơn rối rít, "Chú tốt quá..., tốt quá..., thank you chú!" Nhìn anh ta khoái trá đắp sleeping bag lên người, miệng phì phèo điếu thuốc trong lúc layout báo cứ giống như một tù trưởng mọi da đỏ đang hạnh phúc bên... chăn êm nệm ấm.

Một tuần sau Tí tui không thấy anh ta đắp sleeping bag nữa tuy trời rất lạnh. Tí tui nhìn quanh thì thấy cái sleeping bag của mình mua tặng anh nằm trong thùng rác. Tí tui kéo sleeping bag ra khỏi thùng rác: "What are you doing, anh Trọng? What's wrong with my sleeping bag?"

"Chú bày đặt quá, mua chi sleeping bag cho anh mà phí tiền. Anh hút thuốc,

tàn thuốc rớt xuống làm cháy cái sleeping bag rồi. Anh không phỏng là may!" Tí tui chỉ có nước lắc đầu ông thần này...

Trịnh Trọng nhiều lúc bực Tí tui lắm vì anh chàng cứ bị Tí tui "kèm kẹp" giờ giấc, nhất là những lần báo ra trễ vì layout không kịp. Non Sông lúc đó ra mỗi tháng một số nên nếu bị trễ số nào có nghĩa là số tới phải làm việc cực hơn nhiều. Mỗi lần báo mà ra trễ là lòng Tí tui nóng như lửa đốt, trong khi đó ông thần Trọng cứ tà tà hút thuốc.

— Mệt quá, anh ra ngoài hút thuốc một cái đã.

— Mấy phút?

— Năm phút.

Năm phút sau mà không thấy ảnh là Tí tui đi kiếm cho bằng được rồi kèm ông thần về lại chỗ ngồi, chị Thế Thủy thấy thế cười hoài.

— Mẹ kiếp..., chú kèm anh cứ như kèm tù ấy..., khổ quá.

Thích đọc báo Non Sông thì nhiều người lắm nhưng thích làm báo Non Sông thì hiếm làm sao. Mỗi lần có người về phụ là Tí tui mừng lắm vì Tí tui thường làm "training" cho những người đến giúp. Có nhiều cô thấy Non Sông hay hay nên cũng muốn giúp. Thử tưởng tượng Tí tui không hoan nghênh sao được khi có người tiếp tay. Này nhé, Tí tui chịu đựng hết mình cho cộng sự viên mới, nào là mời nàng vào, kéo ghế cho nàng ngồi, bật máy chỉ cho nàng đánh chữ Việt, mua nước cho nàng uống, mua bánh mì Ba Lẹ cho nàng ăn, chịu đựng nàng hết mình vậy mà chừng hai tuần sau là nàng bỏ Non Sông đi không thương tiếc... "Em chỉ thích đọc báo thôi. Em không thích ngồi đánh máy đầu, ngồi đánh máy chán và mỗi lưng quá anh ạ!" Trời ơi là trời, ngó xuống mà coi, uống bao công "training" của mình. Từ đó Tí tui "thù" con gái lắm lắm.

Trong Non Sông lúc ấy có một người khá được các chàng trai mến mộ, người đó viết một loạt bài sử rất hay, giá trị với bút hiệu là Trần Nguyễn Anh Thư. Mỗi lần có thư từ hay lời thăm hỏi ái mộ tới "nàng" là "nàng" mắc cỡ, thẹn thùng lắm, chẳng qua "nàng" ấy là chàng đực rựa Nguyễn

Minh Hiệp, cũng là chủ bút của tờ Non Sông một thời gian.

Ngồi mà nhớ lại thì không biết còn bao nhiêu kỷ niệm để kể...

Thời gian dần trôi qua, tờ Non Sông cũng trải qua những khó khăn rất lớn về cả nhân lực và vật lực để tồn tại phát triển. Trời không phụ lòng người, một lớp người trẻ mới về để thay thế lớp đàn anh. Những Đan Tâm, Vũ Hoàng Lân, Nhã Anh, Thái Ngân, Kiều Lệ, Trương Phước, Hồng Nhi, Phạm Trung v.v... tiếp sức cho những anh em đang mệt mỏi.

Rồi Trung Hiếu, Quang Trường, Y Nguyên, Tố Tâm và nhiều anh em khác nữa đến để tiếp tay với tờ Non Sông.

Tháng 9/98 vừa qua, Tí tui lại có dịp gặp thêm những khuôn mặt mới của Non Sông tại trại hè Về Với Non Sông 9, như Quế Anh, Tạ Trí, Phương Lan, chị Thuần, Khải, Khanh, v.v...

Tuy ở cách xa hàng ngàn miles nhưng Tí tui vẫn sinh hoạt mỗi ngày với Non Sông. Anh em họp hành, bàn thảo qua emails, nhiều lúc ồn ào như... cái chợ, vui thật là vui.

"Tí Tiểu Tuy ạ, phải có bài cho số kỷ niệm nhe, nhớ phải viết lại một số kỷ niệm ngày xưa đó..." Hết chị Thuần rồi Quế Anh đốc thúc. Tuy bận rộn nhưng Tí tui vẫn phải vắt giò lên cổ mà... viết cho kịp.

Nhiều kỷ niệm quá, bao nhiêu là người, là việc đáng nhớ, nhưng sao viết ra hết được. Thôi thì chỉ nhớ gì thì viết nấy thôi.

Tờ Non Sông chưa phải là một tờ báo sinh viên thật xuất sắc nhưng đó là cả một sự cố gắng lớn lao của nhiều anh chị em. Khó khăn, nhất là vấn đề tài chánh, là một vấn đề nan giải đối với tất cả mọi người. Ra một số báo là cả một sự cố gắng vượt bực. Cái niềm ao ước đưa một tờ báo lành mạnh, tươi trẻ đến khắp mọi nơi không phải dễ thực hiện nhưng anh chị em vẫn cố gắng làm.

Nhìn anh chị em làm việc cật lực để ra những số Non Sông mới mà Tí tui bỗng nhớ lại những tháng ngày xưa, những tháng ngày không thể nào quên... □

TẠP CHÍ NON SÔNG

Nhị Vũ

Bạn thân, đã lâu không có dịp tâm sự với bạn. Dù bạn không hỏi nhưng tôi cũng có thể đoán được thắc mắc của bạn. Lý do thì rất nhiều như: trời có lúc mưa, lúc nắng; bàn tay có ngón ngắn ngón dài. Người đời thường tâm sự khi buồn, kể nể khi thương nhớ, khoe khoang khi giàu có, sung sướng. Tôi như cái ngón tay út thừa thãi – chỉ làm việc khi không buồn cũng chẳng vui. Tôi chỉ có thể tâm sự với bạn khi đầu óc thanh thoi, không buồn bã thất vọng, không vui sướng hạnh phúc. Chỉ những lúc thanh thản, như những ngày năm xưa, sáng sủa một mình trên con thiết-mã nhàn tản đến sở làm, tâm sự của tôi – như chiếc chổi non theo vệt nắng đầu ngày – mới có dịp nảy nở, thổ lộ.

Bạn thân, từ ngày tình cờ bắt gặp bạn treo trang báo có phần tâm sự của tôi trên đầu giường ngủ của bạn, tôi phân vân biết mấy mỗi khi định tâm sự với bạn. Nhất là lần bạn ví lời tâm sự của tôi như những bài học giúp bạn vào đời. Lúc đó tôi giật mình, chợt thấy mình ngây thơ, khờ dại. Vì nhìn lại mình, trong những ngày tâm sự với bạn, tôi trơ trọi, trần trụi, bơ vơ, thân mình lo chưa xong, lấy gì để bày đặt, chỉ vẽ cho người khác! Có lẽ đó cũng là một trong những lý do lâu nay tôi không tâm sự với bạn. Hôm nay viết những dòng chữ này, tôi vẫn như xưa, trần trụi, bơ vơ; chỉ khác một điều là hôm nay tôi tâm sự với bạn về chuyện ngày xưa, chuyện mười năm trước, chuyện Non Sông và những tình thân, bằng hữu.

Hôm rồi nói chuyện với Mai Hà, tôi hỏi chàng lúc này sinh hoạt ra sao? Hay là "cuối con đường hẻm anh ngồi ru con." Chàng cười khúc khích, hỏi tôi lúc này cũng bày đặt làm thơ nữa sao? Tôi cười đắc chí nhắc cho chàng nhớ đó chỉ là

một câu, bị đổi chủ từ, trong bài thơ của chàng làm cho người tình cũ lúc nàng "sang sông". Chàng ngỡ ngàng, hỏi đi hỏi lại, cho biết chắc là chàng có làm bài thơ đó. Tôi bảo đảm với chàng bằng cách hứa sẽ gửi cho chàng số báo có đăng bài thơ này. Kể bạn chuyện này để ngâm ngùi, luyện tiếc một thời làm báo Non Sông. Mới đó mà đã là kỷ niệm. Mới ngày nào, Mai Hà dẫn chàng Trọng Dung từ miền trung xanh mát nước biển, xuống phụ làm báo Non Sông mà bây giờ đã tay bồng, tay bế. Ngày xưa Mai Hà làm thơ, viết vội trên mặt trong bao thuốc lá, trên đoạn đường dài từ Santa Barbara về Bolsa mỗi cuối tuần. Mai Hà, bây giờ, nếu có làm thơ chắc lại có dịp viết vội trên tã lót của con. Mai Hà ra mắt bạn đọc Non Sông bằng một bài thơ bất hủ. Hay là đề nghị, Non Sông số kỷ niệm 10 năm đăng lại bài thơ ra mắt của Mai Hà?

Trọng Dung, ngày mới đầu quân vào báo Non Sông, đánh bài bằng hai đầu ngón tay, khổ sở vật lộn với chiếc máy điện toán cá nhân IBM XT của Tổng Hội. Bây giờ chàng đánh tiếng Việt bằng mười ngón tay nhanh như chớp. Trọng Dung ở lại với Non Sông một thời gian khá dài thay đổi khá nhiều hình thức trình bày của Non Sông. Trọng Dung đã có một thời soạn ra một số bộ chữ Việt riêng để trình bày cho tựa bài của Non Sông. Tôi nhớ Trọng Dung không phải ở lối trình bày bài báo mà ở một lần nghe một giọng nữ nào đó, hát một nhạc phẩm do chàng phổ thơ của Mai Hà. Nhạc của chàng do người đẹp hát so với chàng hát thật là khác xa "một trời một vực". Không biết nhận xét này có bị ảnh hưởng bởi lớp phấn hồng và tà áo dài phất phới bay của người hát không?

Từ Santa Barbara về đến Tổng Hội, trụ sở báo Non Sông, không biết Mai Hà có "giữa đường thả thơ" không. Chỉ biết có đạo Non Sông đăng toàn chuyện, thơ, văn của những người đẹp đến từ UCLA. Thơ có NV Vũ Khuyên, Diễm Trang, văn có Quỳnh San, và Trang "cô giáo". Tôi và Trọng Dung vẫn gọi "cô giáo" để phân biệt giữa hai người cùng tên. "Cô giáo" bỏ dạy đi miền Đông học nha khoa, giờ này chắc đang hành nghề nhỏ răng đâu đó. Có thể cũng lại tiếp tục nghề giáo nhưng lần này không phải là nghề "gõ đầu trẻ" mà là "gõ đầu người lớn". Cầu mong "cô giáo" được như ước nguyện. Kỷ niệm còn giữ mãi là một buổi tối lạnh căm. Bọn tôi bốn người – Trịnh Trọng, Phan Vũ, Trang cô giáo, và tôi – thức suốt đêm làm báo. Cũng buổi tối hôm đó bọn tôi biết được ý muốn "gõ đầu người lớn" của "cô giáo". Quỳnh San viết truyện kể lại những kỷ niệm thơ ấu ở quê nhà. Truyện là những kỷ niệm thật, nên tha thiết, đầm thắm, nhân hậu như chính tác giả. Từ ngày hành nghề nha sĩ, Quỳnh San về vui với nếp sống gia đình. Hy vọng một ngày nào đó được cầm trong tay đứa con tinh thần, tác phẩm văn xuôi của Quỳnh San.

Bạn thân, mỗi lần nghĩ về vùng biển đầy nắng ấm, San Diego là mỗi lần tôi lại nhớ đến kỷ niệm một buổi tối ngồi bên ánh nến bập bùng nhìn sóng biển trắng xóa, đập vào mặt kiếng trước mặt. Hồi đó, có lúc tôi đã nghĩ đến chuyện ở luôn lại dưới đó. Đất lành chim đậu. San Diego, biết bao bằng hữu, ân tình. Người đầu tiên nhắc đến ở đây là Yên Thảo. Yên Thảo ra mắt với một chuyện ngắn đăng trong số Xuân. Tôi nhớ mãi giọng nói như chim hót và tiếng đàn dương cầm rộn rã của nàng mỗi lần về San Diego. Nhớ mãi lời nàng

hứa, khi nào học xong, tôi sẽ được thưởng thức tiếng đàn tranh nàng học được từ một danh cầm ở Việt Nam ngày còn bé. Bây giờ là một dược sĩ, sau một ngày đi như bay sau quầy thuốc không biết Yên Thảo có còn nhớ lời hứa cũ? Người thứ hai chuyên viết văn bằng Anh ngữ là Phan Ngân Hà. Có lẽ cho đến hôm nay Non Sông vẫn chưa có tác giả nào viết những bài tạp ghi bằng Anh-ngữ với tâm tình Việt Nam cảm động như nàng đã từng viết. Phái mày râu có nhà thơ Phạm Thanh Quang biệt danh là Quang tóc quăn. Chàng từ giã San Diego đi "kiếm cơm" nơi xứ Florida. Nay nghe nói đã dừng bước viễn du ở vùng miền Đông lạnh giá Virginia. Khi nhà thơ Mai Hà, đổi bút hiệu thành "Mai Hương" theo tình bỏ cuộc chơi, với sự tham dự của Lê Tạo, rừng thơ Non Sông như giữa mùa nắng hạn gặp mưa rào. Lê Tạo còn viết văn dưới bút hiệu Lê Kiến Trúc. Lê Tạo sau ngày ra mắt thi tập Bình Minh Đến do Trọng Dung trình bày đã thôi không còn hỏi "sợi tóc ai vương ở đây". Vì sau ngày về quê hương thăm gia đình và phát thơ tặng bạn bè, về lại San Diego, Lê Tạo đã không còn đối diện với cảnh "Lái xe nghe ghế thở dài buồn tênh". Nhà văn Tân Xuyên viết cho Non Sông lúc đầu ký tên thật Tống Minh Đường, mấy truyện sau mới ký bút hiệu. Nói đến San Diego, không thể quên Trần Minh Khổng Tước, ngoài những bài phóng sự, Tước đã đến và làm đủ thứ cộng tác không tên cho Non Sông: từ đánh máy, xếp báo, dán tem, gói bao gởi đi và những chuyện linh tinh khác. Trần Minh Khổng Tước sau một thời gian dài làm việc thiện nguyện giúp người tỵ nạn bên Phi Luật Tân, nay im hơi lặng tiếng không biết ẩn tu nơi đâu.

Bạn thân, khi bạn cầm trong tay tờ báo Non Sông. Tờ báo dù mỏng hay dày, dù là giấy vàng hay giấy trắng, dù là bìa màu hay bìa trắng đen, dù có quảng cáo hay không có quảng cáo, và nhất là dù bạn nhận được một tháng một lần hay thỉnh thoảng nhận được một số — xin bạn nhớ cho một điều là tờ báo đã đến được tay bạn bằng nhiệt tình và tâm huyết của biết bao bạn trẻ. Không phải chỉ là tâm huyết của những tác giả có tên, của

những người có trách nhiệm trong ban báo chí, nhóm chủ trương mà còn là công sức của rất nhiều bạn trẻ đã âm thầm đóng góp như các anh chị phụ trách gởi báo đi như Nam, như Quốc, như Huy, như Bảo Hiếu và nhiều người khác mà tôi không nhớ tên.

Bạn thân, chắc bạn lại đang hỏi "mười mấy năm mà có bằng đó người thôi sao?" thành thật xin bạn thông cảm và thứ lỗi. Một phần vì số trang có giới hạn. Phần

vì tôi cũng chỉ ở với Non Sông một thời gian ngắn, nên cũng không biết tất cả mọi người. Phần còn lại là vì với tôi lúc này những lúc thanh thần rất hiếm, nên không tâm sự được lâu với bạn. Còn biết bao bằng hữu cần nhắc đến như Mai Phương, Phạm Thành Nổi, Nhất Vũ, Vũ Quốc Dũng, Phan Vũ, Duy Vũ, Nguyễn Quân, Thúy Lan, Tý Tiểu Tụy, Cát Phong, Nam Lữ... Thôi đành hẹn bạn dịp khác vậy. □

Bạn Có Biết ?

— 3 trong số 7 vị chủ nhiệm lấy bút hiệu thế tên thật trong nhiệm kỳ của họ.

— Mỗi người chủ nhiệm đều viết về những lãnh vực hoàn toàn khác nhau.

— Đa số các chủ nhiệm đều có các bút hiệu riêng như:

Trần Công Khánh: Vương Thúy Hồng

Võ Thành Đạt: Tí Tiểu Tụy, Kẽ Sung Sương, Diểu, Tí Cô Nương, Thanh Nhân, Hạt Cát

Vũ Thế Hiệp: Nhị Vũ, Nam Lữ

Trịnh Trọng: Trần Quốc Hưng

Nguyễn Quân: NQ, NQ (TTU)

Phạm Nhã Anh: Ariane Phạm

Dan Tâm: Việt Nhân, Việt Tâm, Lan Vi, JT

— Người nữ duy nhất nắm vai trò chủ nhiệm Non Sông: Phạm Nhã Anh (đồng chủ nhiệm 1996-1997)

— Năm 1993 Non Sông được quỹ của THSV tài trợ \$6,500

— Các năm khác, từ \$4,000 đến \$11,000

— Năm 1996 đến nay Non Sông được tài trợ \$0, trừ số Tết

— Người nhỏ tuổi nhất tham gia chính thức vào ban điều hành tạp chí Non Sông: Thái Ngọc Ngân, lớp 11 trung học (lúc tham gia năm 1996 — chức vụ thư ký đến hiện tại)

— Người lớn tuổi nhất đang tham gia trong ban điều hành: Đỗ Thị Thuấn (đồng chủ bút từ hè năm 1998)

— Sau gần 10 năm có mặt, Non Sông đã khởi xướng "Giải Viết Văn Non Sông" lần thứ nhất vào năm 1997

NON SÔNG và những kỷ niệm

Tứ Diễm

Nếu tin theo thuyết "nghệp" và "duyên" nhà Phật thì có thể nói Non Sông và TD có "duyên" với nhau. Chẳng thế sao một người ở xứ lá phong lạnh lẽo mãi tận phía Đông Bắc như TD lại có cơ hội góp mặt với Non Sông, tiếng nói của Tổng Hội Sinh Viên miền Nam Cali. Phải chăng "hữu duyên thiên lý năng tương ngộ" là thế đó?

Công nhận thời gian trôi qua thật nhanh. Thoáng chốc, TD gia nhập vào "gia đình" Non Sông cũng đã mấy năm rồi. Dường như bốn hay năm năm thì phải. Ráng lục tìm trong trí nhớ một thời điểm chính xác, rõ ràng hơn. Nhưng không tài nào nhớ rõ. Chẳng biết có phải tại bộ nhớ của TD bị hao mòn, hay chỉ vì những tháng ngày sinh hoạt cùng Non Sông quá vui đến quên cả ngày tháng. Có lẽ thế thật. Từ ngày "quen biết" Non Sông, chuỗi hành trang kỷ niệm của TD lại được kết nối thêm bởi nhiều kỷ niệm thật đáng nhớ. Vui có, buồn có. Tự dung muốn thả hồn lang thang ngược thời gian để ôn lại những kỷ niệm tuần tự theo thứ tự từ hồi mới gia nhập đến giờ. Kỷ niệm thật quá nhiều, nhiều đến đếm không xuể. Những kỷ niệm cũ chợt ùa về tràn ngập trong óc TD, nhưng chẳng biết nên bắt đầu từ đâu nữa. Thôi thì nhớ chi viết đó vậy nha.

TD tập tễnh làm quen với việc viết lách do tình cờ. Chứ thật ra, TD dốt văn ghê lắm. Hồi còn đi học, TD chỉ yêu thích các môn Toán, Lý, Hóa và rất sợ môn Văn. Còn nhớ như in, mỗi lần phải nộp bài luận là một lần TD vò đầu, bứt tóc, nhăn nhó khổ sở nhưng vẫn chẳng tìm ra đủ chữ để lấp đầy trang giấy trắng. Sang bên ni, TD vẫn không giỏi giang gì hơn, lại bận rộn với những môn học khô khan, hóc búa của ngành kỹ sư. Cứ ngỡ chẳng bao giờ có duyên với văn chương. Nhưng rồi sau những giờ mệt mỏi học thi, sẵn bút trên tay, TD viết lan man theo dòng

cảm hứng bất chợt, viết cho vui vậy thôi. Chẳng ngờ, bài viết lại được chọn đăng trong tờ đặc san Xuân của trường TD học. Sau đó, TD bắt đầu bị (hay được?) ban báo chí "đòi nợ" mỗi cuối năm. Tốt nghiệp xong, TD vẫn tiếp tục viết và đăng sáng tác trên diễn đàn Social Culture Vietnamese. Rồi do tình cờ, một sự tình cờ thật thú vị, mà bài viết của TD đến tay Ban Biên Tập Non Sông. Có lẽ nhờ SCV đã nối nhịp cầu "Ô Thuốc" chăng? Từ đó, TD bắt đầu gia nhập vào "gia đình" Non Sông.

Thú thật, thuở đầu đến cùng Non Sông chỉ với mục đích đóng góp cho vui. Khi đó, Non Sông còn quá xa lạ, TD chưa có một cảm giác gì đặc biệt cả. Có lẽ mối dây liên lạc còn quá mong manh, chưa đủ xóa lấp được khoảng cách không gian. TD vẫn là một kẻ đứng bên lề các sinh hoạt của Tổng Hội Sinh Viên Nam Cali. Tuy vậy, TD cứ tiếp tục thường xuyên gửi đến Non Sông các bài thơ đủ thể loại từ thơ vui, thơ phá, thơ tình, lẫn thơ con cóc cùng một số truyện ngắn, tùy bút nữa. Rồi qua việc gửi bài vở, TD bắt đầu quen biết nhiều hơn với Ban Biên Tập Non Sông lúc ấy. Hình như Quân là người chịu trách nhiệm liên lạc với TD thì phải. Thoạt tiên, chỉ là những lá thư ngắn gọn đôi dòng về việc bài vở. Rồi sau đó, qua những lá thư trao đổi, Quân đã giúp TD hiểu thêm nhiều điều về Non Sông, về những hoạt động của Tổng Hội Sinh Viên Nam Cali. Qua Quân, TD cũng có dịp quen biết thêm một số bạn khác nữa như Đạt, Nhã Anh, Tâm Đan,... Nhưng dù sao lúc đó, Quân vẫn là người bị TD quấy rầy nhiều, nhất là những khi bị Ban Biên Tập bỏ rơi không gửi Non Sông cho TD đọc ké. Về sau này, qua Đạt, TD được quen thêm với chị Thuấn, Hiếu, và nhiều bạn khác nữa.

Còn nhớ có một lần Quân than thở vì bị các bạn trong Ban Biên Tập xúm nhau

vào trêu ghẹo khi Quân forward cho họ đọc một số lá thư trao đổi giữa Quân và TD. Chung quy cũng chỉ tại TD ưa dùng chữ "Quân nè" hay "Quân à" để nối câu mà ra. Đầu tiên, viết vì tình cờ, sau khi thấy Quân rên rỉ dữ quá, TD lại càng ưa dùng hơn nữa để Quân bị chọc thêm. Giờ nghĩ tới chuyện này vẫn còn buồn cười, dù TD chỉ có thể tưởng tượng về mặt nhăn nhó, đau khổ của Quân khi bị... "oan Thị Kính". Chẳng hiểu có ai còn nhớ không nữa?

Chỉ một thời gian ngắn sau khi cộng tác, TD bắt đầu cảm thấy mến Non Sông và những người bạn ở phương xa nhiều hơn. Tự dung có một mối dây vô hình ràng buộc giữa TD với Non Sông, nên đôi lúc vì quá bận rộn, muốn "ngoảnh mặt làm lo" nhưng rồi lại không đành lòng. Chắc tại vì "nghệp duyên" chưa dứt chăng? Còn nhớ có một thời gian bài vở đóng góp cho Non Sông bị sút giảm, TD cũng bận rộn với công việc, lười sáng tác hơn. Đến phiên Quân lại phải "đòi nợ" ráo riết. TD vẫn còn nhớ những lúc "đến hẹn lại lên" vì TD chuyên môn gửi bài vào "giờ thứ hai mươi lăm" làm Quân khi đó, và chị Thuấn bầy chữ, phải sốt ruột khi chưa thấy tầm hơi bài của TD. Cái tật này vẫn chưa bỏ được nên giờ đây, anh Lân đang layout bài vở, mà bài viết này còn dang dở, chưa xong, khiến chị Thuấn lại tốn công thức "nợ" TD đến mấy lần. Thiệt mắc cỡ ghê nơi.

Sau Non Sông, TD bắt đầu sinh hoạt cùng với nhóm Âu Cơ (một tổ chức của các bạn trẻ dùng môi trường internet để sinh hoạt, giúp đỡ nhau trau dồi kiến thức và chia sẻ những vui buồn trong đời sống hàng ngày) và bút nhóm Năng Mới (châu Âu). Đây là nơi họp mặt của nhiều bạn trẻ đầy nhiệt tình, là nơi quy tụ nhiều cây viết trẻ sáng tác rất mạnh. Vì tôn chỉ của Non Sông, Âu Cơ và Năng Mới khá tương đồng, nên TD vẫn mong giới thiệu

Non Sông với các bạn Âu Cơ cùng đọc giả Năng Mới, cũng như mong có dịp giới thiệu Âu Cơ, Năng Mới đến với độc giả Non Sông. Ý nghĩ này cứ âm ỉ trong lòng TD. Đến một hôm, tình cờ gặp Quân trong IRC, nhân tiện đang có mặt một số bạn Âu Cơ, TD đã lanh chanh đứng ra làm nhịp cầu trung gian. Sau đó, Non Sông đã có thêm một số cây viết trẻ cộng tác. Đây là một trong những kỷ niệm vui mà TD vẫn còn nhớ mãi.

Ngày xưa, Ngưu Lang – Chức Nữ cần phải có chim quạ bắc cầu mỗi năm. Bây chừ, nhờ mạng lưới điện internet và Non Sông mà TD có thể theo dõi những sinh hoạt của Tổng Hội Sinh Viên Nam Cali. Mỗi lần nhận được Non Sông, TD đều thấy vui vui. Vui vì thấy Non Sông ngày càng đẹp hơn, vì biết mình vẫn còn được xem như một thành viên của Non Sông. Niềm vui nhỏ bé vô cùng. Ấy vậy mà, có một dạo, chẳng hiểu vì trục trặc kỹ thuật sao đó, TD bị "bỏ rơi". Cả đến hơn nửa năm liền, hoàn toàn không nhận được Non Sông, cũng không nghe tin tức gì cả. Ghét quá, tự bảo lòng: "phen này o...o... xịt Non Sông ra luôn, ai biểu cứ quên người ta hoài". Nhưng rồi "giận thì giận, mà thương càng thương" nên không đành lòng chia tay với Non Sông. Công nhận ở xa thiệt thòi ghê đi. Non Sông đến tay TD thường rất muộn và không thường xuyên. Nhiều khi nhờ bạn bè thăm hỏi mà TD mới biết bài của mình được Non Sông chọn đăng. Ở xa lố thiệt. Không biết phải "ăn vạ" với ai nữa, chỉ đành gõ thùng thư của Quân và Đạt để "bắt đền". Nói chi đâu xa, như số Xuân vừa rồi, mãi đến cả nửa năm sau TD mới nhận được, sau khi gửi thư sang "khiếu nại" với Quân và Đạt. Chẳng biết có bạn nào ở xa gặp trường hợp giống TD không nữa?

Từ lúc làm đại diện cho Non Sông, TD có thêm một nghề tay trái nữa. Đó là "dụ" bạn bè, người quen đặt mua Non Sông. Nghề nào cũng có kỷ niệm vui, buồn. Huống hồ nghề "saleperson" không lãnh lương này. Nhiều khi thấy vui vì Non Sông được khen tặng. Nhưng cũng lắm lúc thấy buồn vì gặp nhiều khó khăn khi tìm thêm độc giả dài hạn cho Non Sông. Non Sông

tuy đẹp, nhưng kẹt vì ở bên này, báo chí free é hê, đọc không kịp, chưa kể đến biết bao nhiêu là thư viện với rất nhiều sách báo Việt Nam cho đồng bào mượn không mất tiền. Vả lại, tiền Gia kim bị mất giá khiến một số vị muốn mua, nhưng rồi đổi ý khi biết giá Non Sông. Ngoài ra, việc cắt giảm ngân sách của chính quyền cũng khiến các thư viện đắn đo hơn khi đặt mua sách báo. Chỉ đành đem tặng Non Sông, mong nhờ thư viện làm trung gian, để giới thiệu Non Sông đến với độc giả. Hy vọng cách này sẽ giúp Non Sông có thêm một số độc giả dài hạn.

Quên làm sao được những lần thức khuya, dậy sớm hay trốn boss để gõ bài "trả nợ" cho Non Sông. Nói nào ngay, phần nào cũng do cái tật "nước đến... lử mũi mới nhảy" của TD mà ra. Nhưng đôi lúc tại vì TD chỉ được "thông báo" hạn chót nộp bài vào phút chót, lại đúng lúc bận rộn tứ tung. Thật khổ tứ bề, có kêu cũng không ai giúp. Đành ráng vận đủ "mười hai thành công lực" ra "trả nợ". Chỉ có điều, TD ưa viết tùy theo cảm hứng. Có cảm hứng thì viết lan man, tràn giang đại hải, dài dòng văn tự bao nhiêu cũng được. Lúc không có cảm hứng thì muốn nặn hoài chẳng ra một chữ. Kỳ rồi, đang mơ màng đến chuyến du lịch sắp đến thì Đạt gõ thùng thư đòi bài. Ủ ào cho xong. Đi chơi vừa về, lật đặt lo gõ trả nợ. Thoạt tiên, bí lù, chẳng biết nên viết chi. Đến chừng có trốn, viết ào ào, ngưng chẳng được, bài dài thòng thì lại bị "măng vón"

là dành đất của người khác. Nỗi khổ này không biết phải than với ai nữa. Chắc đành "bắc thang lên kiện ông Trời" quá hà.

Lần dở lại các số báo cũ, so sánh với những số mới nhận được và cảm thấy vui khi Non Sông ngày càng đẹp hơn. Bên cạnh đó, trang nhà của Non Sông cũng thay đổi thật nhiều. Còn nhớ những lần gặp trong IRC, nghe Quân khoe mới xong một ấn bản điện tử, hay mới tìm ra một cách trình bày cho trang nhà Non Sông ngày càng đẹp làm TD vội vàng ghé vào xem thử để... học lóm nghề. Còn nhớ những lúc vui vui khi xem hình sinh hoạt chụp sau các kỳ trại hè, các buổi chợ Tết. Dù không tận mắt chứng kiến được, nhưng qua những lời thuật lại của một số bạn, TD cũng thấy vui theo. Chỉ tiếc, chuyến đi Cali cách đây hai năm hơi ngắn, nên TD không thể ghé thăm tòa soạn Non Sông như ý muốn. Hụt mất một cơ hội để gặp những người bạn phương xa. Uống ghê nơi.

Từ những ngày bắt đầu làm quen với Non Sông, cộng tác rồi làm đại diện cho Non Sông đến giờ, có thật là nhiều điều để viết, để kể. Chỉ tiếc khuôn khổ hạn hẹp không thể cả kê dê ngỗng mãi được đành tạm chấm dứt bài tùy bút này tại đây. Mong sẽ có dịp gặp gỡ các bạn trong một ngày sắp tới. □

Tứ Diễm

Nov. 1, 1998

NON SÔNG 10 NĂM

NHÌN LẠI

Dan Tâm

Vào năm 1982 một số các anh chị em sinh viên đại diện hội sinh viên Việt Nam các trường đã nhóm họp lại và bàn các kế hoạch kết hợp các hội sinh viên Việt Nam lại thành một khối. Với sự tham dự của 17 ban chấp hành hội sinh viên, ngày 29 tháng 7 năm 1982 đại hội mở rộng đã thành lập được Ủy Ban Liên Lạc Liên Trường có nhiệm vụ liên lạc và triệu tập các đại hội có tầm mức liên trường mỗi khi có nhu cầu đòi hỏi. Sang năm 1983, sau hàng loạt những hoạt động thành công, một đại hội khoáng đại đã quyết định giải tán Ủy Ban Liên Lạc Liên Trường để thành lập Ủy Ban Vận Động Thành Lập và Tổ Chức Bầu Cử Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam miền Nam California.

Ngày 17 tháng 9 năm 1983, một đại hội đã được mở ra tại Santa Ana College để thông qua bản nội quy chính thức của Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Nam California (THSV) với sự đồng ký thuận của đại diện 13 hội sinh viên các trường đại học. Bản gốc của bản nội quy được lưu trữ tại văn phòng Secretary of State tại Sacramento, California. Kể từ ngày đó Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Nam California ra đời. Đây là nơi phát sinh ra tạp chí Non Sông những năm sau này.

Vào năm 1984 Khối Báo Chí THSV phát hành một Bản Tin Liên Lạc dày 4 trang in

BẢN TIN LIÊN LẠC

ỦY BAN VẬN ĐỘNG VÀ TỔ CHỨC BẦU CỬ TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM MIỀN NAM CALIFORNIA

LỜI NGỎ

Sau hơn 8 năm mong đợi, hội thể sinh viên Việt Nam miền Nam California hoàn thành giờ chót đến cộng đồng VN tại hải ngoại và xin chào Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam California

Bản Tin Liên Lạc đầu tiên, tiền thân tạp chí Non Sông

trên giấy trắng ghi lại tiến trình thành lập THSV, nội quy THSV, cùng các sinh hoạt của liên trường đại học. Trong thời gian này THSV có mời nhà văn Nguyễn Mộng Giác và Phạm Quốc Bảo đến nói chuyện về kinh nghiệm viết văn và làm báo tại hải ngoại vào ngày 23/11/84. Trong buổi nói chuyện này còn có giáo sư Lưu Trung Khảo, Phạm Cao Dương, và Đào Mộng Nam. Những vị này sau này là những người theo sát, hướng dẫn và hỗ trợ tờ Non Sông.

Sau đó vì những khó khăn tài chánh nên Khối Báo Chí đã không thể ấn hành liên tục các Bản Tin cũng như thực hiện tờ báo của Tổng Hội. Nhân dịp Xuân Ất Sửu năm 1985, khối Báo Chí quyết định thực hiện Đặc San "Non Sông" Xuân Ất Sửu, và "Non Sông" cũng sẽ là tờ báo của Tổng Hội Sinh Viên trong tương lai, dự trù mỗi năm sẽ ấn hành 3 số. Khối Báo Chí cũng cố gắng thực hiện Bản Tin Liên Lạc đều đặn hơn. Đúng như sự quyết tâm của các anh chị em sinh viên, Đặc San Non Sông Xuân Ất Sửu 1985 đã mở đầu cho những đợt sóng của những thế hệ sau tiếp tục

làm báo đầy ngoạn mục. Tờ đặc san được in khổ lớn, 96 trang trên giấy ngà, bìa màu với nhiều bài vở về phong tục cổ truyền và văn học thật đặc sắc. Trong năm 1985 Khối Báo Chí đã thực hiện không phải 3 mà là 6 tờ Bản Tin Liên Lạc Non Sông, in trên giấy trắng dày từ 8 đến 16 trang.

Trong thời gian này các thành viên THSV không có chỗ sinh hoạt chính thức và còn họp ngoài công viên Santa Ana Civic Center và thiếu thốn mọi phương tiện. Lúc này các bản tin còn mang địa chỉ P.O Box 91072, Long Beach, CA 90809. Đến Bản Tin số 3 vào dịp 30 tháng 4 năm 1985 thì đổi sang P.O. Box 27552, Santa Ana, CA 92799-7552. Những Bản Tin Non Sông trong thời gian này thật đúng nghĩa là bản tin sinh hoạt với rất nhiều chi tiết về các hoạt động của các hội sinh viên tất cả các trường trong vùng cùng các sinh hoạt của các Trung Tâm Việt Ngữ, Giải Khuyến Học, và các phong trào sinh hoạt cộng đồng khác.

Sau đó do những khó khăn mà bất kỳ hội đoàn nào cũng gặp phải: tài chính và

Bìa Độc San Xuân đầu tiên năm 1985

nhân lực, Bản Tin Non Sông đã bị đình bản. Mãi đến cuối tháng Tư, nhân dịp kỷ niệm ngày 30 tháng 4 năm 1988 bản tin Non Sông ra mắt lại trong một khuôn khổ mới. Người có công đầu trong việc thực hiện lại bản tin Non Sông là anh Trần Công Khánh, và cũng là người chủ nhiệm đầu tiên của tờ Non Sông. Anh đã xung phong và thuyết phục các anh chị em trong THSV trong việc thực hiện lại bản tin. Với sự hỗ trợ của các thành viên THSV, bản tin Non Sông đã được thực hiện trở lại. Trong thời gian này thật ra không có danh xưng chủ nhiệm hay chủ bút vì tờ Non Sông được thực hiện bởi Khối Báo Chí. Tuy nhiên, khác với những bản tin Non Sông vào năm 1985, khi mà không có người chịu trách nhiệm chính, bản tin Non Sông năm 1988 có người chịu trách nhiệm chính: anh Trần Công Khánh.

Bản Tin Non Sông số 1 bộ mới cuối tháng Tư năm 1988 được in với số lượng 4000 số trên giấy màu xanh nhạt, dày 16 trang. Trong số này 1000 số được gửi đi theo các anh chị em nguyệt san Đường Sống tới tay đồng bào tại các trại tị nạn Đông Nam Á. 3000 số còn lại phân phối đi khắp các trường trung và đại học miền Nam California, thư viện cộng đồng và đồng bào. Tờ Bản Tin Non Sông bộ mới số 1 này là nền tảng cho các tờ tạp chí Non Sông sau này, khi mà Non Sông đã vươn ra phục vụ các giới trong cộng đồng, nhất là giới trẻ chứ không chỉ bó hẹp

trong một khuôn khổ giữa các liên trường đại học mà thôi. Bản tin Non Sông số 1 được sự đóng góp bài vở của giáo sư Lưu Trung Khảo, Nhị Vũ, Tùy Vũ, Minh Tuấn, Vương Thúy Hồng, Vũ Quốc Dũng, và Lê Thanh Tùng. Phần trình bày do các anh Trần Công Khánh, Ngô Lê Trọng Tú, Vũ Quốc Dũng, và Nguyễn Lê Huệ. Bản tin Non Sông số 1 mang chủ đề "30-4, tuổi trẻ Việt Nam nghĩ gì?" ghi lại những tâm tình, trao đổi suy nghĩ, ưu tư, thắc mắc, ước mơ, và những việc phải làm của tuổi trẻ Việt Nam lưu vong. Cũng từ số 1 này, các anh chị em trong Khối Báo Chí vạch ra các nội dung mà bản tin Non Sông từ nay về sau sẽ có gồm các bài viết cho tuổi trẻ Việt Nam của quý vị thầy cô, phụ huynh, nhà văn, nhà báo uy tín, các truyện ngắn, văn thơ, sáng tác, các bài phóng sự, các tin tức sinh hoạt của tuổi trẻ,... bởi các cây viết trẻ sinh viên, học sinh, và thanh thiếu niên. Tuy vẫn còn ghi lại dấu đó chữ "bản tin" trong số 1 này, chữ Bản Tin Liên Lạc đã không còn xuất hiện trên trang bìa tờ Non Sông số 1 nữa.

Người mở đầu phần Viết Cho Tuổi Trẻ Việt Nam trong số 1 này là giáo sư Lưu Trung Khảo qua đề tài Ngọn Roi Đầu Đời. Người viết bài suy tư của giới trẻ đầu tiên là Tùy Vũ qua bài "30-4 Người là ai?" và Nhị Vũ viết bài "Ngọn Nến Tháng Tư." Phóng sự đầu tiên Ngày Đại Học do anh Vũ Quốc Dũng thực hiện. Bản tin Sinh Hoạt Sinh Viên Học Sinh Thanh Thiếu Niên đầu tiên do Vương Thúy Hồng thu thập. Các chuyện cười được bắt đầu bằng loạt "Nụ Cười Xã Hội Chủ Nghĩa" châm biếm chế độ cộng sản Việt Nam qua chuyện Ngược Lại, Định Nghĩa Về Ba Chủ Thuyết, và Tía Má Chúng Ta của tác giả Hàn Lệ Nhân. Bài viết về THSV đầu tiên "Nhìn Lại Sáu Năm Hoạt Động của THSV" của Võ Phương Dung. Hai thân chủ bảo trợ quảng cáo đầu tiên là Cobra's Auto Body & Paint và Peerless Computer. Bài Tin Tức Sinh Hoạt Cộng Đồng do các anh chị em Khối Báo Chí thu thập. Phần lời ngỏ do Nhị Vũ viết. Kể từ số 1 này Bản Tin Non Sông có địa chỉ chính thức, đó là trụ sở đầu tiên của THSV tại 1374 Logan Avenue, #B, Costa Mesa, CA 92626.

Số 2 của Bản Tin Non Sông được in màu hồng nhạt dày 12 trang. Đến nay, mãi 10 năm sau những bí mật về tay viết Vương Thúy Hồng mới được bạch hóa cho những người đọc 10 năm về trước. Vương Thúy Hồng là bút hiệu của vị chủ nhiệm đầu tiên Trần Công Khánh đặt theo tên của một "bóng hồng". Tờ bản tin màu hồng mang nhiều ý nghĩa vắn vượng của một bóng hồng. Vương Thúy Hồng là tay cự phách nhất trong phần tin tức sinh hoạt thanh niên sinh viên học sinh mà về sau này đã có nhiều bài phóng sự, phỏng vấn trong suốt những năm sau đó. Từ số 2 trở đi, trong phần thư ngỏ chữ "Non Sông" được dùng như để xưng hô thay cho chữ tôi hay chúng tôi, và nhân cách hóa thành như một cá nhân sống có thật. Từ đó trở đi độc giả nói chuyện với "Non Sông", thương yêu và nhớ "Non Sông". "Non

Sông" cũng có trách nhiệm không phụ lòng thương mến của độc giả.

Từ số 3 tháng Bảy 1988 trở đi "Non Sông" được in trên giấy màu vàng nhạt, chữ đen và đỏ, dày 16 trang. Đã có nhiều thay đổi được thực hiện trong số 3 sau nhiều buổi họp sôi nổi của anh chị em biên tập. Lúc này kiểu chữ và hình thức trình bày được đồng ý trong khuôn khổ nhất định. Riêng nội dung có thêm phần tiếng Anh, phần phóng sự "Vòng Quanh Sân Trường" và phần Thư Tín Học Đường. Chữ "ban biên tập" được bắt đầu dùng từ ngày đó để đề cập đến các anh chị em thực hiện tờ Non Sông dù không chỗ nào trên tờ Non Sông lúc đó có ghi chữ "ban biên tập" và tờ Non Sông vẫn được thực hiện bởi "Khối Báo Chí".

Đến Non Sông số 4 tháng Tám 1988 lên được 20 trang, cũng màu vàng. Do sự đóng góp ý kiến sau nhiều buổi họp, ban Non Sông nhận thức được sự cần thiết của vấn đề song ngữ tới người đọc ngoại quốc, và phổ biến tới các thư viện nên đã quyết định tăng thêm trang cho phần Anh văn. Mặt hình thức NS có anh Gi, anh Việt, chị Ngọc (Peerless Computer) giúp đỡ hoàn tất phần lớn hệ thống trình bày và đánh trên máy điện toán với bộ chữ tiếng Việt VNI. Từ số này chữ "NS" bắt đầu được dùng nhiều để chỉ "Non Sông". Sau này chữ "NS" và "THSV" luôn sánh vai trong nhiều lần xuất hiện. Số này cũng là lần đầu tiên "Non Sông" có người minh họa, đó là anh Đặng Ngô Ngọc Quang từ trường Cypress College.

Số 4 có phần trình bày bằng typesetting xen lẫn với VNI. Liên tục bốn số đầu tờ Non Sông được in và không có đóng kim. Chỉ từ số 5 tháng Chín 1988 mới được đóng kim và hoàn toàn thực hiện bằng VNI. Từ số này tờ Non Sông lại tiếp tục chuyển mình, từ hình thức được in trên giấy trắng, dày lên 32 trang. Một số tay viết trẻ như Tạ Thái, Linh Trang đã phụ cho BBT trong số 5 này.

Vào tối thứ Sáu 26 tháng 8 năm 1988, 30 người bạn của NS đã đến tham dự đêm tình ca Non Sông do tờ Non Sông tổ chức lần đầu tiên. Năm trong tổng số 12 đại diện của tờ Non Sông tại các trường đã có mặt chung vui. Và kể từ số 5 bắt đầu có danh sách đại diện Non Sông liên trường trên trang 2 tờ Non Sông.

Chị Thế Thủy, đương kim chủ tịch THSV lúc bấy giờ bắt đầu phụ trách phần thư tín từ số 6 tháng Mười năm 1988. "Non Sông" có thêm phần "Về Nguồn", tìm hiểu về những vấn đề liên quan đến văn hóa và lịch sử Việt Nam do tay viết Nguyễn Lê Như Thanh từ trường Louisiana Tech University & OCC nghiên cứu và thực hiện. Phần kỹ thuật, trình bày, trang trí, minh họa có Ngây Ngô, Duy Vũ, Phạm Hồng Khôi. Về minh họa thì ngoài Lê Ngọc Quang còn có Chú Sò (Seattle).

Từ số 9&10 tháng Hai/Ba 1989 có thêm anh Phan Vũ, tốt nghiệp Harvey Mudd College về lo phần Anh ngữ. Anh Johan Trần Minh Chánh, tốt nghiệp UCR, đang học bác sĩ y khoa tại UCSD lúc đó viết về y học. Chị Phạm Hội An, sinh viên năm thứ tư Business tại CSUF lo về sổ sách kế toán. Chị Nguyễn Kiên Trinh, sinh viên mỹ thuật Fullerton College lo phần trang trí minh họa. Anh Lê Đình Nhất Lang, sinh viên điện toán Cerritos College giúp phần duyệt và đọc bài. Và Non Sông có thêm ba người đại diện: Vũ Quốc Bảo-Fullerton City College, Lê Huy Tuấn-UCSD, và Hàn Phước-USC.

Đến số 16 tháng Mười 1989 tờ Non Sông chuyển sang người lãnh đạo mới: anh Phan Vũ. Anh sau này là chủ tịch THSV nhiệm kỳ 1990-1992. Trong lịch sử Non Sông, chỉ có hai người từng là chủ nhiệm NS và chủ tịch THSV, mà anh là một. Số 16 được in giấy trắng 44 trang với bìa giấy láng màu đỏ, vàng & đen. Trong

Bìa số 1 tạp chí Non Sông năm 1988

số này anh Vũ Quốc Dũng (công ty VNI) giúp phần kỹ thuật điện toán, anh Nhất Vũ cũng góp các tranh minh họa cùng chị Kiên Trinh. Anh Nhất Vũ là một tay cự phách khác về phần minh họa cho tờ Non Sông trong nhiều số. Lúc này có gần 100 độc giả mua báo.

Mỗi lần thay đổi người lãnh đạo của tờ Non Sông kể cả cho đến ngày nay là mỗi lần tờ Non Sông thay đổi về hình thức bên ngoài và nội dung bên trong. Lần giở các tờ Non Sông cũ người đọc có thể tìm biết được lúc nào tờ Non Sông có người lãnh đạo mới.

Kể từ số 19, về hình thức tờ tạp chí được trình bày gọn gàng hơn với khổ chữ nhỏ hơn để có thể đăng tải nhiều tin tức hơn. Về nội dung có thêm lá thư tòa soạn, trang lịch sử, vấn đề của chúng ta (tổng hợp hai mục Nhịp Cầu Thế Hệ và Diễn Đàn Sinh Viên), tin tức phóng sự sinh hoạt của giới thanh niên, sinh viên, học sinh, phần Anh ngữ, thơ, văn. Tuy nhiên tờ Non Sông từ số này bị giảm hẳn đi về số lượng trang với 28 trang, một phần là do cách trình bày gọn gàng hơn, phần khác là do khó khăn muôn thuở của những người làm báo, làm văn nghệ. Cũng từ số này bạn

Giáo sư Lưu Trung Khảo và trang Viết Cho Tuổi Trẻ Việt Nam

đọc chỉ có thể nhận báo qua ban chấp hành các hội sinh viên, đại diện NS hoặc trực tiếp từ Khối Báo Chí Tổng Hội Sinh Viên. Riêng các độc giả ở xa thì yểm trợ bưu phí.

Vào số 20 tháng Ba 1990, với quan niệm rằng để xứng đáng là tờ báo của giới trẻ hải ngoại, Nguyệt San NS không chỉ do các bạn trẻ thực hiện mà còn phải trở thành môi trường thuận lợi cho các cây bút trẻ tại hải ngoại có cơ hội đóng góp phát triển tài năng, Khối Báo Chí cho chào đời Bút Nhóm Non Sông tụ hội những cây bút trẻ tại hải ngoại, những người còn tha thiết đến việc bảo tồn văn hóa Việt qua những sáng tác thơ, văn, biên khảo, hội họa, nhạc. Khối Báo Chí mong mỗi Bút Nhóm NS sẽ là ngọn lửa văn hóa chiếu sáng, hâm nóng những tâm hồn còn ấp ủ hoài bão dựng lại quê hương.

Từ số 21 tháng Tư 1990, trang Lịch Sử đổi thành trang Danh Nhân Việt Nam.

Từ số 22 tháng Năm 1990, có thêm mục mới: Trang Suu Khảo do Chí Nam phụ trách nhằm giới thiệu những kiến thức về văn học và nghệ thuật Việt Nam.

Vào lúc 5 giờ chiều ngày 17 tháng 7 Bút Nhóm Non Sông tổ chức phiên họp đầu tiên nhằm đề ra những mục tiêu và đường hướng hoạt động trong tương lai. Bút nhóm quy tụ được ban Suu Khảo gồm Chí Nam, Phạm Thành Nổi, ban Thơ gồm NV Vũ Khuyên, Mai Hà, Nam Lữ, Đặng Nguyễn, Nguyễn Quang, Trần Mã, Huỳnh Quang Hưng, ban văn gồm Uyên Thảo, Nhị Vũ, Quỳnh San, Cát Phong, Anh Thư, Phan Ngân Hà, Quốc Tuấn, Ngô Mỹ Phượng, ban Âm Nhạc gồm Châu Tú, Hòa Bình, Trọng Dung, ban Vẽ gồm Nhất Vũ, Lê Ngân Hà, Đặng Ngô N. Quang,

và ban dịch thuật gồm Hà Mai Hưng, Phan Vũ, Phạm Hoàng Liên.

Trong số 43 tháng Tư 1992, vì để cho phù hợp với nội dung số báo Tháng Tư Đen nên ban biên tập đã thực hiện tẩm hình một chiếc nón sắt treo trên đầu khẩu súng cắm trên ngôi mộ đất, trên có phủ một lá cờ Việt Nam Cộng Hòa. Cạnh bên có thùng đạn bằng sắt và trên ngôi mộ có một bảng ghi tên người chiến sĩ tử trận. Sau đó, vài vị tiền bối đã nhắc nhở các anh em là chi tiết ghi trên bìa là người chiến sĩ tử trận thuộc sư đoàn 53 bộ binh là không đúng vì không hề có sư đoàn 53, chỉ có sư đoàn 23 và trung đoàn 53 mà thôi. Lời góp ý cho thấy người đọc rất quan tâm đến tờ NS, cho đến cả những chi tiết nhỏ và rất thương mến nhắc nhở những người con, người em của họ.

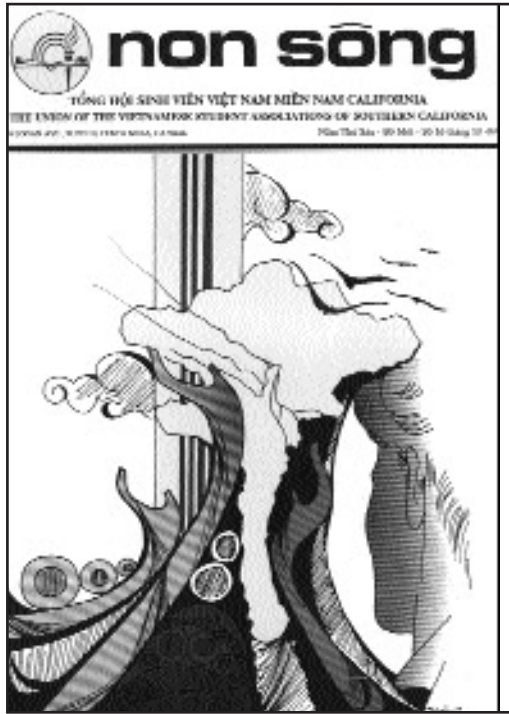
Theo số 44 nhiều đêm các anh Vũ, Tước, Trọng, Huy phải thức thật khuya để đánh máy, layout, lo hình ảnh cho tờ báo. Tổ trưởng xếp báo Phương Khanh thỉnh thoảng dẫn một tiểu đội nữ về phụ với anh em làm không khí bớt căng thẳng hơn. Anh Nhật Nam, được mệnh danh là "sư phụ khiêng báo" là thê thảm nhất vì cứ bị bưu điện bắt khiêng mấy bao đựng báo về để soạn lại hoài. Nhiều lúc bị bưu điện bắt

đem đi đem về ba bốn lần trong một ngày làm anh Nam tức phát điên luôn.

Anh Phan Vũ là người đã phụ trách phát hành nhiều số Non Sông nhất kể từ số 16 đến 44. Anh là người làm việc rất ngăn nắp và chu đáo. Mọi giấy tờ, văn kiện đều được anh giữ rất cẩn thận. Anh có biệt tài viết về Anh ngữ nên trong thời gian anh đương nhiệm phần Anh ngữ rất dồi dào, nhiều lúc phần Anh ngữ nhiều hơn cả phần Việt ngữ. Anh cũng là người làm việc rất nhất quán. Liên tục từ số 28 đến 44, tờ Non Sông đều đặn có 36 trang giấy trắng bìa giấy láng, chỉ trừ số Tết năm 1991 với 86 trang.

Đến số Non Sông 45 tháng Sáu & Bảy 1992 tờ Non Sông có sự thay đổi mới về lãnh đạo. Người chủ nhiệm mới Thanh Nhân là một sinh viên Cal State Long Beach. Anh là người có rất nhiều tài. Nổi bật nhất là anh có tài viết kịch mà rất nhiều vở kịch của anh đã được các hội sinh viên Việt Nam tại các trường đại học trong vùng diễn. Có lần, một trong những vở kịch của anh đã được thực hiện và diễn trên đài truyền hình Việt Nam. Đến năm 1994 anh viết kịch bản cho phim truyện điện ảnh "Bên Đồi Xót Xa".

Số ra quân này được in giấy trắng và lên được 44 trang luôn bìa láng. Kể từ số này trong tờ Non Sông bắt đầu có ghi rõ ràng những "nhân vật" trong ban báo chí, chú không còn ghi chung chung là "Khối Báo Chí thực hiện" như những số trước. Lúc này chủ bút Việt văn có anh Minh Hùng, Anh văn có anh Phan Vũ, người chủ nhiệm tiền nhiệm. Điều hành & trị sự có anh Trịnh Trọng, thư ký tòa soạn có chị Châu Thu Thủy. Cả hai người này cũng phụ trách luôn phần quảng cáo. Về phần phát hành vẫn do anh Nhật Nam đảm trách. Ban biên tập vẫn đông đảo như trước với các tay viết Thế Nhân, Mai Hà, Quỳnh San, Chí Nam, Thế Thủy, NV Vũ Khuyên, T.T., Sơn Nam, Nguyễn Thái Diễm Trang, Vũ Ngọc Lâm, Nhị Vũ, Tâm Thuận, Phạm Hoàng Liên, Phan Vũ, Tí

Số đầu tiên với chủ nhiệm Phan Vũ

Tiêu Tụy, Trọng Dung, Khổng Tước, Thư Thư, Cao Thanh Huy, Tâm Tư...

Sang đến số 46 thì tờ Non Sông lên được thêm 4 trang nữa và bắt đầu có thêm mục Thắc Mắc, Tò Mò, Tìm Hiểu đưa nhiều tin về các phát minh khoa học và kỹ thuật do một "nhân vật" không thấy đề tên nhưng đó chính là một vị chủ nhiệm sau nhiệm kỳ này. Mục này còn do anh Vũ Quốc Dũng, một người sinh hoạt kỳ cựu và đi tiên phong trong lãnh vực vi tính và sau này là liên mạng, phụ trách. Trong những số sau này anh Vũ Quốc Dũng phụ trách mục Khoa Học và Đời Sống.

Vào ngày thứ sáu 18 tháng 9 năm 1992 Tổng Hội Sinh Viên đã tổ chức một buổi văn nghệ gây quỹ "Tình Cà phê" cho tạp chí Non Sông tại Café Mây (góc đường Brookhurst & McFadden) với vé bán là \$5 mà theo ông "mũ đỏ" Phan Xuân Hiệp trên số tạp chí Non Sông 48 viết thì "người viết xin được gọi đêm văn nghệ này là 'Đêm Tình Tự Non Sông'..." mà "...ra về mọi người cảm thấy băng khuâng nuối tiếc...xin cảm ơn các em đã cho tôi một hạnh phúc đúng nghĩa hôm nay." Đêm văn nghệ được nhiều anh chị em trẻ

trong THSV như Châu Thu Thủy, Nguyễn Trần Đạt, Kim Quyên, Thanh Trúc, Bảo Hiếu, Lâm Hoàng Huy Vũ, Nguyễn Thị Thế Thủy, Trần Vĩnh Quốc, Diễm Trang, Minh Hùng...lo lắng tổ chức và quảng bá, nhưng kết quả của đêm văn nghệ đầu tiên này đã được đền bù xứng đáng như lời ông Hiệp viết tiếp: "...trưởng ban tổ chức Trịnh Trọng thờ phào nhẹ nhõm, chủ nhiệm Non Sông Thanh Nhân cười tươi như hoa, Nguyễn Ngọc Huy, chủ tịch THSV hết trăm ngâm. Và tất cả các em sinh viên đều vui mừng hớn hở vì Đêm Văn Nghệ kết quả ngoài dự đoán, đền bù các em thật xứng đáng sau bao ngày lo lắng...".

Cũng kể từ số 48 có trang Thiếp Kế Chàng Nghe thuộc trang Lịch Sử do Trần Nguyễn Anh Thư phụ trách. Trang này kể về các nhân vật lịch sử Việt Nam và các sự kiện lịch sử trong dạng kể chuyện qua lá thư viết cho "anh Mõ". Cách viết này đã lôi cuốn được nhiều người đọc. Tuy trang Thiếp Kế Chàng Nghe không xuất hiện định kỳ mỗi số tạp chí, nó đã để lại nhiều kỷ niệm cho nhiều người đọc, mà một vị chủ tịch THSV nhiệm kỳ 1994-1996, anh Hoàng Quốc Khánh, cũng là một người đọc, thường hay nhắc đến một cách thích thú.

Trong thời gian này đọc giả chỉ biết đến vị chủ nhiệm là Thanh Nhân mà không hề biết tên thật của anh là Võ Thành Đạt mãi cho đến ngày hôm nay. Anh là người viết rất nhiều thể loại. Ngoài bút hiệu Thanh Nhân, anh còn mang bút hiệu Kê Sung Sướng, Diểu, Tí Tiêu Tụy dù anh chẳng "tiêu tụy" chút nào, và nhiều những tên bắt đầu bằng chữ Tí. Anh còn nổi tiếng là một người quản trò và sinh hoạt ngoài trời nổi tiếng. Anh đã điều khiển chính hoặc phụ trách các phần trò chơi lớn hoặc lửa trại cho trại hè "Về Với Non Sông" của THSV liên tiếp 9 năm qua. Anh là người

rất vui tính nên trong thời gian tờ Non Sông dưới sự lãnh đạo của anh, tờ Non Sông mang một bản sắc khác. Đó là sự dí dỏm, vui tươi trong nhiều số tạp chí.

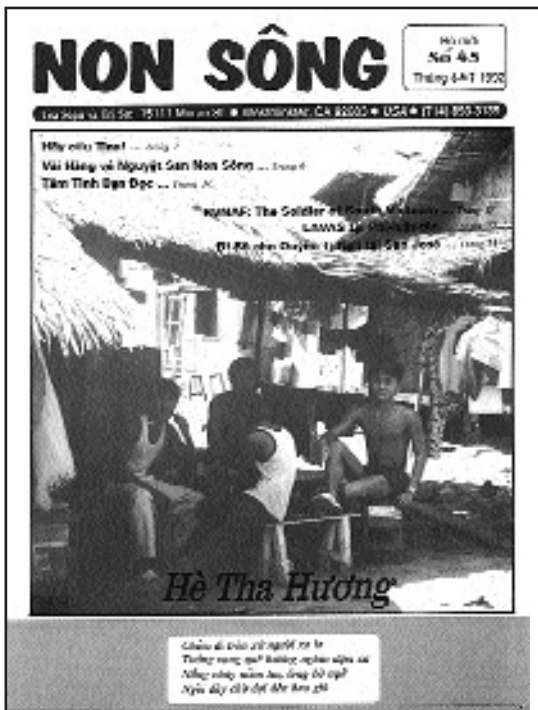
Cũng trong thời gian này tờ Non Sông cũng trải qua những thăng trầm của nó, từ việc thiếu nhân sự cho đến thiếu tài chính để thực hiện tờ tạp chí. Tuy nhiên tờ tạp chí vẫn ra đều đặn và từ số 53 đến 59 ra đều 52 trang mỗi kỳ phát hành.

Sang đến số Non Sông 60&61 Tết 1994 Non Sông lại có người lãnh đạo mới. Đó là anh Trần Quốc Hưng, người mà từ nhiều năm trước đã viết nhiều cho phần khoa học kỹ thuật, nhất là mục Tò Mò, Tìm Hiểu, Suu Tầm. Anh là một con người "ẩn dật" nhất. Anh đã tham gia vào tờ Non Sông rất lâu trước đó. Anh là người đã tìm và mời về Non Sông chủ nhiệm Thanh Nhân- Võ Thành Đạt. Trong thời gian trước khi anh chính thức làm chủ nhiệm, ngoài phần viết về khoa học kỹ thuật, anh đã phụ trách phần kỹ thuật layout cho tờ Non Sông. Anh có lẽ là người đa tài nhất, trong nhiều lãnh vực khác nhau, trong số các vị chủ nhiệm tạp chí Non Sông. Tại THSV, anh đã phụ giúp từ việc ca hát, đánh đàn, đến dàn dựng và đóng rạp cổng Hội Tết Sinh Viên, phụ trách âm thanh, ánh sáng, v.v... Anh còn là người đã làm nên bộ chữ (font) đánh tiếng Việt rất đẹp gọi là VNT. Trần Quốc Hưng cũng chỉ là một bút hiệu của người chủ nhiệm tài ba này: Trịnh Trọng. Khi nói đến Trịnh Trọng ai cũng nhớ đến con người đa tài này. Vốn dĩ là một người vui tính, hay giúp đỡ người khác, bất cứ ai làm việc với anh đều có cảm giác an tâm được hỗ trợ. Anh cũng là người dẫn dắt nhiều người đàn em khác trong lãnh vực làm "báo" mà sau này do sự dẫn dắt này bản tin của Hội Học Sinh Việt Nam tại Westminster High School đã ra đời mỗi tháng và trở thành bản tin song ngữ duy nhất của một hội học sinh Việt Nam trong vùng miền nam California; tạp chí Lửa Hồng ra đời tại Golden West College, và

là tạp chí duy nhất của hội sinh viên Việt Nam trong khoảng thời gian đó; và đào tạo được một người chủ nhiệm tiếp nối công việc cho tạp chí Non Sông sau này.

Số ra mắt của người chủ nhiệm mới 60&61 Tết 1994 đã được in đến 120 trang trên giấy đen và bìa màu. Trong thời gian Trịnh Trọng làm chủ nhiệm anh chú ý nhiều về trình bày (layout) vì anh có sở trường và sở thích về layout. Mọi công việc layout của THSV trong thời gian này đều do tay anh làm. Tuy anh chỉ làm vài số từ số 60 đến 63, thực tế anh đã làm nhiều hơn con số đó. Trong quá khứ, những lúc nào không có người phụ trách trong một số nào là đều có anh đứng ra đảm nhận.

Sang năm 1994 ban báo chí Non Sông thật sự có nhiều khó khăn trong việc thực hiện tờ tạp chí. Có lúc tờ tạp chí không có người về phụ. Không phải vì các anh chị em không còn thương mến tờ Non Sông nữa mà vì trong sinh hoạt có những giai đoạn của nó, có những lúc các cá nhân sinh hoạt phải ra đi vì đã ra trường tìm việc được ở xa, hay lập gia đình mà theo anh Võ Thành Đạt thì các anh không còn "cầm viết... mà cầm tay máy cò."

Số đầu tiên với chủ nhiệm Võ Thành Đạt

Trong cơn "khủng hoảng" không có người lãnh đạo này anh Vũ Thế Hiệp đứng ra đảm nhận vai trò chủ nhiệm kể từ số 64. Tuy đứng ra phụ trách muộn màng, anh thật ra đã tham gia vào THSV từ những ngày đầu. Anh là một trong vài người đứng ra thành lập THSV vào năm 1982. Anh là một nhà "sử gia" của THSV khi rất nhiều văn kiện, tài liệu đã do anh soạn thảo vào những ngày đầu, và nhiều tài liệu về THSV và Non Sông đã được anh lưu trữ kỹ lưỡng đến ngày hôm nay. Đến nay, duy nhất chỉ có anh là có gần như toàn bộ các tờ Non Sông từ ngày tờ Non Sông chưa thành hình, chỉ là một bản tin cho đến số cuối cùng tính đến ngày hôm nay. Ngoài vai trò "sử gia" ra anh còn là một tay viết kỳ cựu cho Non Sông trong nhiều năm qua bút hiệu Nhị Vũ. Cũng phải 10 năm sau, đến ngày hôm nay độc giả mới biết sự thật về tác giả Nhị Vũ này. Nếu lần gỡ lại các bài viết của Nhị Vũ, độc giả sẽ tìm thấy rằng tác giả này đã viết nhiều, rất nhiều cho tờ Non Sông. Ngoài bút hiệu Nhị Vũ anh còn có bút hiệu Nam Lữ. Liên tục trong 5 tháng liền anh làm chủ nhiệm, tờ Non Sông đã ra đều đặn mỗi tháng một số. Mỗi số đều rất đồng nhất

với 48 trang in trên giấy đen và bìa màu. Mỗi số đều có hình các phụ nữ Việt Nam trong các loại y phục khác nhau, như số 64 là hình một phụ nữ mặc y phục quan họ Bắc Ninh và đội nón mỏ quạ đang vo gạo cạnh một lu nước trước một căn nhà lá. Ngồi kế bên là một em bé đang vọc tay vào ổ gạo. Số 65 thì có một phụ nữ mặc áo bà ba Nam Bộ đang nâng niu một con gà con trước đồng rơm. Số 66 là một cô gái mặc áo dài xứ Huế đang cầm một chiếc nón lá che trước ngực đứng cạnh những cành tre. Số 67 là hai cô gái mặc Áo phục đang đứng xem chung những trang sách. Xa xa đằng sau là một chàng thanh

niên đứng dựa vào bệ đá của một trường đại học. Trường phái của anh trong việc thực hiện tờ tạp chí là chuyên chú vào các sáng tác văn thơ. Đối với anh điều ưu tiên hàng đầu là chất lượng của các bài viết.

Đến số 69 tháng 12 năm 1994 tờ Non Sông lại thay đổi người lãnh đạo, đó là anh Nguyễn Quân. Người chủ nhiệm mới này là người cao nhất trong số các người chủ nhiệm trước và sau anh. Anh đã có những sáng tác viết cho Non Sông ngay cả trước khi anh chính thức tham gia với tạp chí Non Sông. Khi nhắc đến Nguyễn Quân, mọi người thường không nghĩ đến một Nguyễn Quân viết báo hay làm chủ nhiệm mà là Nguyễn Quân internet. Thật vậy, anh là người đi tiên phong và có công đầu tiên đưa tờ Non Sông lên liên mạng toàn thế giới những năm sau đó. Mãi cho đến ngày hôm nay anh là người phụ trách phần Non Sông internet edition, nơi mà người đọc có thể đọc lại các số tạp chí Non Sông, trên trang nhà của tạp chí Non Sông. Anh cũng có bút hiệu riêng là NQ và NQ (TTU). Anh còn là một người sáng tác nhạc. Đã có một số bài hát của anh đã được in trên tạp chí Non Sông, đơn cử như bài Khuôn Viên Tình Khúc in trên số 68 tháng 10 năm 1994, hay bài Bài Thơ Xa Bé, lời Lưu Trần Nguyễn, được in trên số 75 tháng 9&10 năm 1995. Anh là người rất nghiêm túc trong mọi công việc. Nhiều người rất "sợ" anh vì anh khó tính. Đến ngày nay tính nghiêm của anh vẫn còn đó nhưng anh dạo này cười nhiều hơn và vui vẻ hơn xưa nên mọi người đã quên dần đi một Nguyễn Quân nghiêm túc, đạo mạo những năm về trước.

Trong thời gian này tờ Non Sông rất thiếu nhân lực. Tuy các bài viết vẫn được gửi về đều đặn nhiều như trước, ban Non Sông không có đủ người và rất chật vật để biến những bài viết này thành một tờ tạp chí cho độc giả. Trước khó khăn này, anh Trần Công Khánh, người chủ nhiệm đầu tiên quay về và chịu đứng ra làm

chủ nhiệm trở lại với điều kiện cho đến khi nào có người mới thay thế. Kể từ số 72 tháng Tư năm 1995 tờ Non Sông lại có một người chủ nhiệm, tuy mới mà lại cũ. Số 72 ra mắt độc giả với một hình bìa được trang trí lạ mắt, nhiều "graphics" hơn. Liên tiếp những số sau đó mỗi trang bìa tạp chí Non Sông đều có một kiểu trang trí đẹp, lạ mắt, và rất tân thời. Bìa của số 76, cũng là số cuối cùng của anh thật trang nhã với hình một em bé gái lên một trong y phục áo dài màu vàng đứng cạnh cành mai vàng. Sau lưng là hình trái đất và nhiều cây thông dọc các đồi núi. Cô bé người mẫu một tuổi này chính là con gái của chị Thế Thủy, cựu chủ tịch THSV và anh Tony Hoài (nhà thơ Hoàng Thượng Dung), mang tên Nguyễn Hoài Phương.

Anh Trần Công Khánh rất chuộng về các hình thức bên ngoài vì theo anh, hình thức đẹp mới lôi cuốn được người đọc. Lúc trước có anh Trịnh Trọng là người trình bày chính cho tờ Non Sông và các hoạt động của THSV thì nay lại có anh Trần Công Khánh. Có lẽ việc chuộng cách trình bày sao cho đẹp tờ tạp chí là một phần của sự đam mê của anh và cả nghề nghiệp của anh. Anh hiện đang làm chủ một công ty chuyên về quảng cáo và trang trí (AP Group) và vẫn đang tiếp tục sáng tạo những mẫu quảng cáo cho các cơ sở thương mại trong cộng đồng Việt Nam.

Sự trở về của anh là một sự cứu nguy cho Non Sông trên bờ vực thẳm. Tuy đã có những cố gắng cứu vãn tờ Non Sông, trong thời gian này chất lượng của tờ Non Sông xuống thấp nhất. Do những hậu quả của việc thiếu nhân lực, tờ Non Sông không còn những mục đặc sắc lôi cuốn người đọc như xưa. Nhiều lúc nhiều người lo ngại rằng tờ Non Sông đang đánh mất dần đặc tính đặc thù (identity) của nó. Độc giả cũ giảm nhiều so với ngày xưa. Đứng trước viễn ảnh u tối của tờ Non Sông, anh đã có sáng kiến mở khóa dạy "làm báo" cho các sinh viên để hy vọng rằng

những sinh viên này sẽ về để tiếp nối công việc Non Sông. Sáng kiến này đã có được phần thưởng của nó.

Vào khoảng tháng 10 năm 1995 anh bắt đầu tổ chức khóa học. Trong thời gian này đang có phong trào làm báo tại các trường, đi đầu phải kể là trường Golden West College qua tờ Lửa Hồng, tờ tiên phong trong sinh hoạt báo trẻ của các hội sinh viên Việt Nam trong vùng, trong khoảng thời gian này. Hội Sinh Viên Việt Nam trường Orange Coast College cũng đã bắt đầu làm báo để tranh đua với tờ Lửa Hồng trong tinh thần rất thân hữu. Các hội sinh viên khác cũng đang chuẩn bị ra quân để cùng tranh đua với Lửa Hồng và của OCC. Do có những sự tranh đua rất đáng khen đó mà mỗi trường đều có người về học "làm báo" tại THSV để học hỏi các bậc đàn anh ở đây và làm cho tờ báo của trường mình hay hơn. Trong những bạn trẻ về học hỏi có các anh Mai Xuân Đông (sau là chủ tịch Hội Sinh Viên Việt Nam tại OCC), anh Mai Ngọc (UCI), chị Lê Thái Minh Đoàn (sau là chủ tịch Hội Sinh Viên Việt Nam tại Cypress College), anh Vũ Quốc Phong (sau là chủ tịch nhóm trẻ DIP), chị Nhã Anh (sinh viên Cal State Long Beach), anh Đan Tâm (chủ nhiệm tờ Lửa Hồng), và một số bạn trẻ khác. Buổi học đầu tiên khá sôi nổi và hiệu quả vì các thành viên tham dự đều đang sinh hoạt tại một hội sinh viên của trường. Và vì cùng có nhiều tham vọng học hỏi các kiến thức nên học hỏi rất nhanh. Do những công tác đột xuất mà anh Khánh phải làm, sau buổi học đầu các thành viên "tự học" với nhau. Trong các buổi học hàng tuần sau này các anh Võ Thành Đạt và Nguyễn Quân thay phiên hướng dẫn các thành viên. Đến buổi học lần thứ bảy anh Trần Công Khánh trở lại để hướng dẫn bữa cuối. Sau khi chương trình học kết thúc,

anh rất buồn tuyên bố là do những đòi hỏi của việc làm anh không thể tiếp tục vai trò chủ nhiệm của tạp chí Non Sông và yêu cầu nhóm sinh viên trẻ này hãy đứng ra đảm nhận các công việc của tạp chí Non Sông.

Sau những tuần lễ học hỏi, các thành viên trẻ đã được biết nhiều về THSV và ý nghĩa của tờ Non Sông. Ai cũng rất thương mến những ý nghĩa mà tờ Non Sông đang đem đến cho giới trẻ. Không một ai muốn nhìn thấy tờ Non Sông phải đi vào dĩ vãng. Mọi người đều nhìn thấy là mình nên đoàn kết

Số đầu tiên với chủ nhiệm Trịnh Trọng

lại với nhau trong một môi trường chung như tờ Non Sông thuộc Tổng Hội Sinh Viên hơn là "hùng cứ" một phương tại ngôi trường của mình.

Sau khi đã bàn tán lẫn nhau, toàn thể các thành viên đều hứa là sẽ giúp tờ Non Sông trong khả năng có được. Điều gay go nhất là việc bầu chọn người chủ nhiệm mới. Ai cũng e ngại công việc nặng nề của vị trí này. Cuối cùng các thành viên bầu chọn anh Đan Tâm làm chủ nhiệm cho tờ Non Sông, vì một lý do duy nhất vì anh... có kinh nghiệm làm báo. Các thành

viên đều hứa hẹn sẽ hỗ trợ hết mình để thực hiện tờ tạp chí chung của giới trẻ tại đây. Và kể từ đó, tháng 12 năm 1995 tờ Non Sông có người chủ nhiệm mới. Anh Dan Tâm là người chủ nhiệm trẻ nhất, chỉ mới 21 tuổi khi nhận nhiệm vụ. Anh cũng không có các biệt tài đặc sắc về viết báo như các bậc đàn anh đi trước nhưng anh có một tấm lòng thật muốn thực hiện một tờ tạp chí đúng nghĩa mà qua đó có thể bảo tồn tiếng Việt và văn hóa Việt trong giới trẻ Việt tại hải ngoại.

Được biết chị Phạm Nhã Anh, một người

làm tờ đặc san Xuân này. Để có những bài có giá trị cống hiến độc giả, anh Dan Tâm đã thu thập các bài viết về ngày Tết thật đặc sắc của những năm trước để đăng vào đặc san Xuân này. Và do đó đặc san này có rất nhiều bài về ngày Tết mà người đọc có thể lưu trữ. Tờ đặc san Xuân 1996 được in trên giấy đen dày 104 trang, bìa màu. Ngoài hình bìa là hình ông đồ chuột đang vẽ câu đối cho các cháu chuột nhất, chuột con. Tấm hình này cũng là tấm hình chính thức cho Hội Tết Sinh Viên năm 1996 và được in trên áo thun của Hội Tết. Kể từ số này danh

từ "ban báo chí" được dùng nhiều đến thay cho từ ban biên tập. Trong dịp Tết này tờ Non Sông lần đầu được "bán" tại Hội Tết Sinh Viên. Những năm về trước những tờ Non Sông thường chỉ được biếu không. Chính những sự biếu không này nhiều lúc làm người nhận không cảm thấy quý tờ Non Sông. Ban báo chí Non Sông năm này được dùng chung gian hàng Tiếp Tân và có các người đẹp mặc áo dài tiếp khách nên được nhiều người đến viếng thăm.

Kể từ tháng 1 năm 1996 tờ Non Sông chính thức góp mặt trên làng báo liên mạng tại địa chỉ www.vweb.net/thsv_ncali.

Người có công đưa Non Sông lên liên mạng là anh Nguyễn Quân. Sau một thời gian, tờ Non Sông đổi sang địa chỉ mới www.vweb.net/nonsong.

Sau số Tết, một thử thách đầu tiên đến với ban báo chí Non Sông: tiền. Năm 1996 THSV không gây quỹ được nhiều từ Hội Tết như những năm trước, và số tiền kiếm được chỉ đủ trang trải các chi phí mượn trụ sở THSV. Ban chấp hành THSV lúc đó buồn bã thông báo với anh chị em ban báo chí là phải đóng cửa tờ tạp chí trừ phi

tờ tạp chí tự sống bởi chính nó. Đây là lần đầu tiên tờ Non Sông bị một trường hợp như vậy. Trong quá khứ nhân sự và bài viết là vấn đề nhức đầu, nay thì tài chính. Trong một nỗ lực chung của ban báo chí, mọi người đồng tâm là phải "sống chết" với tờ Non Sông. Từ đó đến nay tờ Non Sông đã tự sống bằng chính các quảng cáo và những tờ tạp chí bán được.

Đến số 79 tháng Tư năm 1996 tờ Non Sông chính thức có một ban báo chí với các vai trò được phân định rõ ràng. Chủ nhiệm có anh Dan Tâm và chị Phạm Nhã Anh, chủ bút Việt ngữ có Triệu Miên, một bút hiệu của chị Nguyễn Kiều Lệ, chủ bút Anh ngữ có chị Lê Thái Minh Đoan, thư ký cũng chính là chị Nguyễn Kiều Lệ, thủ quỹ có chị Nguyễn Hồng Nhi, thư tín có anh Trúc Phương, là bút hiệu của anh Trương Phước, về giao thiệp bên ngoài Nguyễn Lê Bảo, và Vũ Quốc Phong, về trình bày có Mai Ngọc, Dan Tâm và sự hỗ trợ kỹ thuật của anh Steven Huy Nguyễn, công ty Q Graphics. Phần kỹ thuật có Nguyễn Lâm, kỹ thuật trên internet có Nguyễn Quân.

Đến số 80 Hè 1996 ban báo chí Non Sông lại có sự thay đổi nhân sự, hoàn chỉnh hơn với thư ký là Thái Ngọc Ngân, đánh máy với Nguyễn M. Trâm và Võ Khánh, vẽ hình minh họa có Vũ Hoàng Lân, một họa sĩ trẻ chuyên nghiệp từng tốt nghiệp từ Việt Nam và đang học tại Cal State Long Beach về ngành nghệ thuật lúc bấy giờ, và có sự góp mặt của anh Phạm Trung giúp về tài chính. Anh Phạm Trung là một khuôn mặt tiêu biểu nhất. Anh đã có vợ và 3 con. Người con lớn nhất của anh cũng bằng tuổi thành viên trẻ nhất Non Sông. Tuy vậy, anh nhìn rất trẻ so với tuổi thật và có tinh thần sinh hoạt vui tươi, hòa đồng với giới trẻ. Từ ngày có anh vào tham gia, các mặt tài chính của tờ Non Sông khá hẳn lên. Lê Thái Minh Đoan do lý do riêng không thể tiếp tục làm chủ bút Anh văn và Non Sông từ đó không còn chủ bút Anh văn nữa. Chị Kiều Lệ

Số đầu tiên với chủ nhiệm Vũ Thế Hiệp

bạn cùng học chung tại trường Golden West College và từng phụ giúp trong tờ Lửa Hồng, đang học về tâm lý học, anh Dan Tâm mời tham gia vào ban Non Sông với vai trò đồng chủ nhiệm để đảm nhận các vai trò nội bộ. Tháng 1 năm 1996 chị Phạm Nhã Anh nhận lời và cũng từ ngày đó tờ Non Sông lần đầu tiên có đồng chủ nhiệm.

Tác phẩm đầu tiên của ban báo chí mới là tờ đặc san Xuân số 77&78 Tết 1996. Do thời gian cấp bách, do thiếu hụt bài vở, ban báo chí mới rất là chật vật trong việc

vẫn tiếp tục giữ vai trò chủ bút. Chị là một người đam mê thơ và sáng tác thơ rất nhiều. Chị làm việc rất tận tụy với Non Sông, có nhiều lúc âm thầm chịu "khổ" cho Non Sông.

Trong thời gian này ban báo chí đã cho ra mắt nhiều tờ tạp chí rất đẹp, với nội dung từ từ đi lên. Ban báo chí có thêm vài người về giúp ngắn hạn nữa như Vương Sơn, Phạm Tài giúp phần đánh máy, Lâm Quang giúp phần chụp hình, Lê Đình Phú giúp phần minh họa.

Để chuẩn bị cho số Tết 1997 hai anh Vũ Hoàng Lân và Đan Tâm bàn bạc và quyết định phải làm cho tờ tạp chí đặc sắc hơn

hơn năm trước với hai câu đối đồ lớn, những sưu tập tạp chí Non Sông cũ, cây mai và pháo.

Sau đó ban báo chí tiếp tục có thêm những cộng tác viên mới. Kể từ sau số 83&84 Tết 1997 ban Non Sông có thêm sự góp mặt của chị Ong Thụy Như Ngọc, anh Nguyễn Sơn Vũ, anh Nguyễn Quang Trường giúp phần biên tập, Nguyễn Trung Hiếu giúp phần liên mạng. Cả 4 "nhân vật" mới này đều có những nét rất hay riêng của họ. Ong Thụy Như Ngọc là một người đam mê nghệ thuật, nhất là âm nhạc và chị đã viết nhiều bài về âm nhạc cho tờ Non Sông. Nguyễn Sơn Vũ từng là

thành viên ban chấp hành THSV Paris, Pháp và là một tay viết rất chắc về chính trị. Anh đã liên tục viết cho Non Sông qua nhiều số nhiều bài về giới trẻ và hiện tình đất nước và cộng đồng. Nguyễn Quang Trường là chủ nhiệm tờ Sinh Viên tại Cypress College, là một người đam mê văn thơ và thật sự có tài về văn học nghệ thuật. Anh còn có biệt tài vẽ minh họa mà những nét vẽ của anh vẫn còn hiện hữu đến ngày nay. Nguyễn Trung Hiếu là một sinh viên trẻ. Hiếu tham gia vào ban Non Sông lúc vừa ra trường high school. Tuy trẻ, Hiếu có tài về vi tính (computer) và liên mạng (internet). Với sự góp mặt của Hiếu, tờ Non Sông lại đi thêm một bước nữa trên vấn đề liên mạng. Hiếu đã thúc đẩy anh

chị em trong tờ Non Sông rất nhiều để giúp Non Sông có một nơi cố định và riêng biệt trên internet. Kể từ tháng 6 năm 1997 tờ Non Sông có địa chỉ mới trên liên mạng là www.nonsong.org.

Ban báo chí đã cho ra mắt số 86 Hè 1997 với những nét trình bày trang nhã và nội dung nhẹ nhàng hơn. Nổi bật nhất trên trang bìa là hàng tit Phóng Sự Đặc Biệt Xung Đột Căng Thẳng Giữa Thầy Trò Việt

Nam tại đại học Cal State Fullerton. Đây là bài phóng sự về một xung đột giữa các thành viên Hội Sinh Viên Việt Nam và một người giáo sư Việt Nam có nhiều bí ẩn tại trường. Kể từ số Hè này mục "Làm Quen Cộng Tác Viên Non Sông" được thành hình theo sáng kiến của anh Nguyễn Quang Trường. Số 86 này cũng là số đầu tiên tờ Non Sông được gửi bán một cách quy mô tại sáu tiệm sách báo trong vùng như Tự Lực, Tú Quỳnh, Văn Khoa, ZipPost, Phước Hạnh, Thiệp Hồng, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, và tại Houston, Texas tại nhà sách Thiên Nga.

Sau số Hè ban báo chí cho ra mắt tiếp số 87 tháng 9&10 năm 1997 với hình bìa là cô hoa hậu Áo Dài Long Beach cô Caroline Nguyễn Thanh. Số tạp chí này cũng là số bán chạy nhất tại tiệm sách báo; 90 tờ Non Sông được gửi bán tại các tiệm sách và 89 tờ đã được bán hết. Cũng sau số Hè này, do việc làm, chị Kiều Lệ dọn đi xa ở phương Bắc và Non Sông tạm thời không có chủ bút. Cùng lúc đó Non Sông đón nhận thêm anh Hoàng Việt Khanh, một nhạc sĩ trẻ rất yêu thích nghệ thuật. Anh cũng là người đã viết nhạc phẩm chính cho trại hè hàng năm "Về Với Non Sông" của THSV.

Đến số 88 mùa Đông 1997 anh Nguyễn Quang Trường chính thức phụ trách phần chủ bút. Số này các bài vở hay hẳn lên, nhất là các bài về văn học nghệ thuật. Sau số này ban báo chí Non Sông chuẩn bị ráo riết để ra tờ Xuân 1998.

Do những bận bịu trong cuộc sống chị Phạm Nhã Anh không còn đảm nhận vai trò đồng chủ nhiệm kể từ sau số mùa Đông 1997. Chị Phạm Nhã Anh là một người rất thích viết và có những tác phẩm rất dễ thương thường được ký dưới bút hiệu Ariane Phạm. Chị đã có vài tác phẩm đăng trên tạp chí Non Sông mà gần đây nhất là Tù Bút Cho Ngày Mưa đăng trên số mùa Đông 1997. Chị là người rất nhạy cảm nhưng có một giọng nói cũng thật truyền cảm.

Số đầu tiên với chủ nhiệm Nguyễn Quân

bằng cách có thêm nhiều mục hơn. Với nỗ lực của toàn ban báo chí số Tết 1997 ra mắt thật đặc sắc và đẹp mắt, dày 120 trang giấy trắng với bìa màu hình múa lân và bao lì xì. Bên trong có những bài vở thật tiêu biểu cho ngày Tết. Trong dịp Tết Non Sông cũng lại được một gian hàng trong Hội Tết Sinh Viên nhưng lần này Non Sông có một gian hàng riêng biệt và lớn hơn. Nhờ có gian hàng riêng mà ban Non Sông đã trang trí cho nó đẹp

Số đầu tiên với chủ nhiệm Trần Công Khánh

Điểm nổi bật nhất của năm 1997 là tờ Non Sông lần đầu tiên thực hiện Giải Viết Văn Non Sông lần 1, sau 9 năm hoạt động. Dù là giải lần đầu tiên, đã có hơn 40 tác phẩm gửi về tham dự gồm cả Việt và Anh ngữ từ nhiều nơi trên nước Mỹ và một vài tác phẩm từ nước ngoài. Năm nhà văn, nhà thơ tiêu biểu cho làng văn thơ Việt Nam đã làm giám khảo cho giải viết văn kỳ này gồm nhà thơ Du Tử Lê, các nhà văn Quyên Di, Nguyễn Đức Lập, Bùi Vĩnh Phúc, và nhà văn nữ Trần Diệu Hằng. Giải viết văn này đã được sự ủng hộ giúp đỡ rất nhiều của các cơ quan truyền thông Việt ngữ trong vùng như đài VNCR, Little Saigon TV, Little Saigon Radio, v.v..., cũng như các cơ sở thương mại như công ty VNI, trường MTI College, Kính Bùi CPA trong các phần giải thưởng và áo thun kỷ niệm, cùng nhiều cá nhân và công ty khác. Buổi lễ phát thưởng sau đó đã được tổ chức long trọng lồng trong buổi lễ tổng kết Hội Tết 1998 và được nhật báo Người Việt đưa tin trong phần tin địa phương.

Tờ đặc san số 89 này là một kỷ lục về nhiều mặt của ban báo chí. Đầu tiên phải kể là chỉ trong vòng 3 tuần toàn ban báo

chí viết, đánh máy, và trình bày xong nguyên cả một tập đặc san dày đến 128 trang, cũng là con số kỷ lục về số lượng trang. Đặc san Tết được in trên giấy trắng với bìa màu mà bìa trước được trình bày thật đẹp với hình mặt một con cạp được lồng vào sau hình những em nhỏ múa lân. Số này có thêm trang bìa sau quảng cáo cho Advanced Skin & Laser Clinic, là quảng cáo về thẩm mỹ đầu tiên của tờ Non Sông. Số này cũng chỉ có 4 người thực hiện chính, do những cá nhân khác đang bận vào các công tác khác, với Ngọc Ngân đánh máy tất cả các bài viết, Quang Trường vẽ minh họa tất cả các trang tạp chí, Vũ Hoàng Lân trình bày trọn tờ tạp chí, và Dan Tâm phụ trách phần biên tập và quảng cáo.

Vào dịp Hội Tết ban báo chí Non Sông lại có thêm một người nữa về tham dự, đó là anh Nguyễn Tấn, một bạn trẻ khác giúp phần internet. Kể từ đó ban internet làm việc hiệu quả và đem lại cho người đọc trên liên mạng nhiều sự thích thú.

Trong dịp Tết 1998 Non Sông có được một gian hàng rất lớn tại khuôn viên Hội Tết Sinh Viên của THSV. Với gian hàng rộng lớn bậc nhất này, ban báo chí Non Sông đã trang trí thật đẹp mắt với hai câu đối đỏ dọc hai bên mang hai hàng chữ "Tết Đến Hân Hoan Đi Hội Chợ, Xuân Về Vui Về Đọc Non Sông." Bên trên là hàng chữ Tạp Chí Non Sông – Tạp Chí của Giới Trẻ Việt Ngày Nay. Bên trong gian hàng có một cây mai lớn với những cánh hoa màu vàng tươi và các bao lì xì đỏ. Bên trên các bàn dài trong gian hàng có bày các bán đặc san Xuân Non Sông số Tết. Treo

đọc theo trước gian hàng là những chiếc nón lá. Vì gian hàng có nét đặc sắc Việt Nam nên nhiều người đã ghé lại gian hàng để chụp hình. Nhiều người còn xin chụp chung với chị Thái Ngân và anh Dan Tâm vì hai anh chị này mặc quốc phục Việt Nam. Các thành viên ban Non Sông có dịp quảng bá tờ tạp chí mà họ đang tiếp nối từ những thế hệ đi trước.

Sau nhiều thành công như vậy, tờ Non Sông lại rơi vào một cơn khủng hoảng trầm kha hơn bao giờ hết. Do những lý do cá nhân và bận bịu trong cuộc sống, một số thành viên Non Sông ra đi, đến một lúc mà sự ra đi có vẻ như là hàng loạt mà một ngày nọ năm thành viên còn sót lại Lân, Hiếu, Ngân, Tâm, Trung (Quân, Khanh & Đạt ở xa không về thường được) phải ngồi lại và tìm cách giải quyết. Khó khăn duy nhất của ban Non Sông là phần biên tập vì tất cả các khâu vẫn có đầy đủ người phụ trách, ngoại trừ phần biên tập. Trước những khó khăn này, chị Bùi Tố Tâm, một thí sinh thắng giải Bốn Giải Viết Văn Non Sông và cũng từng viết bài cho Non Sông không cảm lòng nhìn thấy sự đi xuống của tờ Non Sông nên đã xung phong vào giúp

Số đầu tiên với chủ nhiệm Dan Tâm

phần biên tập. Lúc đó là vào tháng 3 năm 98. Tờ tạp chí tháng Tư đã không ra được. Bao nhiêu thành công của ban Non Sông như đang tan mất dần. Tuy vậy, sự cố gắng hết mình của những thành viên còn lại đã có phần thưởng của nó. Với sự kêu gọi "thống thiết" trên hệ thống liên mạng (internet) của anh Nguyễn Quân, một đợt các bạn trẻ mới về tham dự. Một ngày họp của ban Non Sông vào đầu tháng 5 năm 1998 đã đông nghẹt người tham dự với gần 20 người gồm 7 thành viên cũ.

Sau buổi họp đầy thành công này, các thành viên cũ đều nói với nhau rằng chỉ cần vài thành viên trong những người mới dự họp này thật sự ở lại cũng sẽ làm Non Sông đi lên. Cuối cùng thì không phải một vài thành viên mới ở lại mà ban báo chí Non Sông đã tìm thêm được cả một ban biên tập mới. Ban biên tập mới này có chị Đoàn Quế Anh-một sinh viên vừa tốt nghiệp từ trường UCI, anh Hoàng Khải-sinh viên UCI, chị Lâm Minh Phượng-sinh viên UCI, anh Tạ Đức Trí-sinh viên đang theo học cao học (Master) tại Cal State Los Angeles, chị Đỗ Thị Thuấn-sinh viên đang theo học tiến sĩ (Ph.D.) về computer tại UCI, cùng tham dự với Bùi Tố Tâm và sự trở lại của anh Nguyễn Quang Trường. Ngoài ra tờ Non Sông còn có chị Phương Lan-một khuôn mặt sinh hoạt quen thuộc của Các Trung Tâm Việt Ngữ, và chị Mai Lan-một tay viết trẻ.

Ban báo chí mới ra quân thật ngoạn mục với số 90 Hè 1998. Trong số Hè này tờ Non Sông có rất nhiều mục và những bài viết hay. Điểm đặc biệt hơn cả là trong số Hè này ban Non Sông có tổ chức đi chụp hình minh họa cho tờ tạp chí mà các "người mẫu" là các thành viên trẻ của ban Non Sông và các bạn hữu. Với những bức hình đầy sáng tạo và phù hợp chủ đề của từng bài, tờ Non Sông được nhìn thấy tươi mát hơn. Sau số mùa hè ban báo chí còn có Lê Mỹ Hạnh, một tay viết trẻ khác, và chị Đào Bích Ngọc về tham dự. Theo truyền thống của tờ Non Sông, lần lượt

các thành viên tiêu biểu này sẽ đến với độc giả qua mục "Làm Quen Cộng Tác Viên Non Sông."

Sau số Hè, ban báo chí mới lại giới thiệu cho độc giả một số đặc biệt khác, số 91 mùa Thu 1998 với hình bìa là hai cô nữ sinh vai đeo túi đi học gợi lại hình ảnh ngày tựu trường của sinh viên chúng ta. Số này thật đặc biệt vì bài viết hay hơn cả số mùa Hè mà phần trang trí minh họa lại thật đặc sắc tạo nên vẻ đẹp thơ ngây của thời sinh viên.

Trong suốt hai năm trở lại đây "bộ mặt" Non Sông được trình bày đẹp hơn là do công của anh Vũ Hoàng Lân. Anh là một người luôn có ước vọng đưa tờ Non Sông lên về chất lượng nghệ thuật trang trí và chuyên nghiệp như những tờ tạp chí danh tiếng của Mỹ. Sau khi tốt nghiệp trường Cal State Long Beach về ngành Nghệ Thuật, anh đang làm cho một công ty lớn của Mỹ chuyên lo về quảng cáo và trang trí. Mỗi một tờ tạp chí ra mắt bạn đọc là một sáng tạo mới trong nghệ thuật trình bày của anh. Trong hai tờ tạp chí vừa qua anh đã tổ chức nhiều đợt chụp hình, với các nhiếp ảnh gia thân hữu, để mỗi số Non Sông đều có những tấm hình mới, trẻ trung, và phù hợp với chủ đề.

Tờ Non Sông qua sự lãnh đạo của mỗi vị chủ nhiệm đều có một đặc tính riêng. Những sự thay đổi này xảy ra do nhu cầu thường thức tờ tạp chí qua mỗi thời kỳ, theo nhịp với đà phát triển của cộng đồng Việt Nam. Tờ tạp chí Non Sông hiện nay, dưới sự điều hành của anh Đan Tâm, đang đi vào một hướng chuyên nghiệp hóa như một tờ tạp chí thực thụ, kết hợp với những nét hay đẹp của những góc văn, thơ, và các sáng tác trẻ đủ thể loại để mọi độc giả đều có thể nắm bắt được tin tức, học hỏi những nét đẹp của văn hóa Việt Nam, và giải trí.

Trong điều kiện luôn thiếu thốn về mặt tài chính, thời gian, và nhân lực, nhưng với một ước mơ mãnh liệt muốn đem lại một cách nhìn mới của việc làm báo trong giới sinh viên, tất cả anh chị em trong ban báo chí Non Sông đã và đang tận hiến tất cả thời giờ và công sức có được, để đem lại cho độc giả những sản phẩm văn hóa có giá trị cao, góp phần bảo tồn văn hóa, giữ thơm tiếng Mẹ. Tuy nhiên những cố gắng của chúng tôi sẽ khó có thể trở thành sự thật nếu không có sự quan tâm ưu ái của bạn đọc và những vị luôn có lòng với sinh hoạt của giới trẻ. □

Đan Tâm

Non Sông số Kỷ Niệm 10 Năm và những số gần đây

TƯ LIỆU NON SÔNG

10 năm với gần 100 số báo, nhìn lại những chặng đường đi qua của Non Sông, chúng ta không thể không hãnh diện trước những cố gắng, nỗ lực, bền bỉ của rất nhiều anh chị em sinh viên trong Ban Biên Tập Non Sông. Khởi đi từ một tờ bản tin chỉ nhằm mục đích liên lạc giữa các VSA cũng như thông tin các sinh hoạt trẻ trong cộng đồng, Non Sông từng bước cải tiến từ hình thức đến nội dung, và hiện tại, Non Sông được xem như tờ báo duy nhất bằng Việt ngữ cho sinh viên, cho tuổi trẻ. Kỷ niệm 10 năm, "ôn cố tri tân", trang "TƯ LIỆU" sẽ điểm lại một số những tài liệu quý, từ hình bìa các số báo, những tin tức, hình ảnh liên quan đến Non Sông ngày đầu... cho đến nay. Vì thời gian giới hạn, chúng tôi không thể có cơ hội liên lạc được đầy đủ các vị chủ bút, chủ nhiệm tiền nhiệm để sưu tập đầy đủ những tài liệu quý thuộc Non Sông. Ước mong trong những ngày tới, ngày dài tháng rộng, chúng tôi sẽ được sự tiếp tay, hỗ trợ của các biên tập viên cựu trào, để trong lần kỷ niệm... 20 năm tới đây, trang "TƯ LIỆU" của chúng ta sẽ đầy đủ hơn. Nhân đây, Ban Biên Tập Non Sông xin cảm ơn Giáo Sư Đào Mộng Nam, anh Vũ Thế Hiệp, chị Phương Lan... Những người đã cung cấp cho chúng tôi rất nhiều những tư liệu quý.

Biên tập: Etcetera và Mimi

BẢN TIN LIÊN LẠC

ỦY BAN VẬN ĐỘNG và TỔ CHỨC BẦU CỬ TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM MIỀN NAM CALIFORNIA

LỜI NGỎ

Sau hơn 8 năm mong đợi, tập thể sinh viên Việt Nam miền Nam California hân hoan giới thiệu đến cộng đồng VN tại hải ngoại sự ra đời của Tổng Hội SVVN miền Nam California.

NON SÔNG
TẠP CHÍ
CỦA
GIỚI TRẺ
VIỆT
NGÀY NAY

TỪ SỰ HÌNH THÀNH KHỐI
BÁO CHÍ, ĐẾN SỰ RA ĐỜI
CỦA ĐẶC SAN NON SÔNG.